

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 112 / Fascicle 2

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 3 d'octubre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 8264/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions concretes a causa del canvi climàtic. Fascicle 1

2) RGE núm. 8265/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat a les platges. Fascicle 1

3) RGE núm. 8267/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a representació de les Illes a l'acte celebrat a Regent Street de Londres. Fascicle 1

4) RGE núm. 8266/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració dels actes promocionals d'*Un paseo por España*. Fascicle 1

5) RGE núm. 8268/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de les aules d'estiu per a l'aprenentatge de llengües per a immigrants. Fascicle 1

6) RGE núm. 8271/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de les autovies a Eivissa. Fascicle 1

7) RGE núm. 8272/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a neteja dels terrenys

a Son Anglada.

Fascicle 1

8) RGE núm. 8317/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a opinions d'un metge forense.

Fascicle 1

9) RGE núm. 8269/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrada en funcionament de l'alberg de sa Vinyeta a Ciutadella.

Fascicle 1

10) RGE núm. 8270/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions per a alumnes amb necessitats educatives especials duites a terme a Menorca.

Fascicle 1

11) RGE núm. 8273/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte aeri.

Fascicle 1

12) RGE núm. 8274/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractacions il·legals.

Fascicle 1

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3693/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'infraestructures educatives.

Fascicle 1

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 7992/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de diners públics a l'àmbit de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6205/06.

Fascicle 1

2) RGE núm. 8116/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques esportives, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6872/06.

Fascicle 1

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 2526/06, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

5638

V. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 2992/06, de l'esport de les Illes Balears.

5650

VI. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 3322/06, d'arxius i patrimoni documental de les Illes Balears.

5659

EL SR. PRESIDENT:

Continuam la sessió d'avui. Té la paraula el conseller d'Interior, Sr. Rodríguez.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 2526/06, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Señoras y señores diputados, llega hoy a la Cámara el debate general del Proyecto de ley del régimen jurídico de las licencias de actividad, un texto legal absolutamente innovador, y que supone que las Illes Balears será la primera comunidad de España en disponer de una normativa articulada propia y específica de este ámbito, aprobada por nuestro Parlament.

Una de las virtudes que tiene este proyecto de ley es que unifica en un sólo texto legal todos los procedimientos, tanto en materia de licencia de actividades clasificadas como en espectáculos públicos y actividades recreativas. Estas dos áreas competenciales son de suma importancia para las Illes Balears, cuyo perfil económico se caracteriza por el predominio del sector terciario, es decir, servicios, este hecho determina la profusión de actividades que precisan de una normativa específica. El proyecto de ley tiene como objetivos principales, por un lado, facilitar a las administraciones públicas competentes, un instrumento clave y preciso a la hora de tramitar las solicitudes de actividades, agilizando al máximo su tramitación. Y por otro, ofrece la seguridad jurídica a los ciudadanos al establecer un marco normativo que regula el régimen de actividades y el uso adecuado de las instalaciones derivadas de las mismas, así como los plazos en la que debe darse la respuesta adecuada a las solicitudes.

Es un proyecto de ley que, aunque impulsado por el Govern de les Illes Balears, es fruto del pacto y del consenso entre todas las instituciones y fuerzas representadas aquí. Así, se ha

dado audiencia, como no podía ser de otra manera, a todas las administraciones competentes y a todos los sectores económicos y sociales implicados. Y además de superar una enmienda a la totalidad durante su tramitación parlamentaria se ha visto enriquecido con las aportaciones de los distintos grupos parlamentarios. Así han sido aceptadas 30 enmiendas y 8 más han sido objeto de transacción. Creo sinceramente que cuando esta ley entre en vigor podremos hablar de un antes y un después de la regulación de las licencias de actividad clasificadas y de los espectáculos públicos y actividades recreativas en nuestra comunidad autónoma.

Con esta regulación se introduce una nueva clasificación muy precisa de todas las actividades, clasificación más acorde con la realidad y el perfil de nuestro ámbito económico y social en esta comunidad autónoma. Además incorpora la doctrina y normativa europea y nacional en materia de prevención y control integrado de la contaminación. En definitiva, se trata de una ley que garantiza la descentralización de las competencias y una mayor agilidad en los trámites de las licencias. Sin duda, esta ley va a servir para marcar el camino en esta materia a otras comunidades autónomas, algunas ya nos han solicitado información al respecto, y quiero terminar esta breve intervención agradeciendo el trabajo que se ha realizado por parte de todos los técnicos que han intervenido en su redacción, así como a todos los miembros de los grupos parlamentarios de esta cámara, que han participado en la elaboración del dictamen que hoy se somete a la consideración de este pleno.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En primer lloc, passam al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei en qüestió i per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, una breu intervenció i em permetrà, com no esgotaré el temps, fer una mínima consideració general, tampoc no hem tengut massa oportunitat abans. Jo crec que és una llei més important del que sembla, que no és una llei que aixequi grans titulars en els mitjans de comunicació, però que té prou incidència en la vida econòmica i social i de les pròpies administracions, especialment de l'administració local, de l'administració municipal. Hi és una llei, que jo crec que hauria valgut la pena un estudi més detallat del que s'ha pogut fer per part dels diversos grups, perquè el Govern, a principi de legislatura i a mitjan legislatura no enviava lleis i ara les ha enviades totes de cop i resulta una mica difícil estudiar com cal una llei d'aquesta complexitat, perquè jo crec que és una llei prou complexa.

Jo volia fer una petita crítica de caràcter general, no vàrem presentar una esmena a la totalitat, no tenim una oposició frontal, però la crítica aniria en el sentit que jo crec que és una llei massa detallista, una llei que inclou coses pròpies de reglament, entra possiblement massa en detalls i, en canvi, malgrat això, és una llei que les seves disposicions en molts de casos no entren en vigor de manera immediata perquè

necessiten un desenvolupament reglamentari. Malgrat tot el detall, és a dir, que hi ha uns certs desajustos que jo els volia exposar aquí com una consideració, fins i tot, una cortesia cap el Sr. Conseller que també ens ha vingut a explicar el seu punt de vista, i fer aquesta consideració.

Bé, dit això, hem de dir que nosaltres no vàrem fer moltes esmenes, una part significativa d'aquestes han estat acceptades, hi ha hagut millor ambient que no en altres lleis en les quals simplement s'aplica el *rodillo* i ja està, dir que això ho volem reconèixer d'entrada, que hi ha hagut una acceptació. I bé, mantenim vives algunes esmenes que només crec que dues d'aquestes tenen un caràcter substancial, però així i tot volem explicar les que queden vives, perquè no s'han assumit per part del Grup Parlamentari Popular.

La primera d'aquestes, en referència a l'article 17, les plaques exteriors en què es posa l'obligació que estiguin amb els dos idiomes propis de la nostra comunitat autònoma. No és que sigui una objecció fonamental, però creiem que és una mostra més d'aquest bilingüisme asimètric, si em permeten aquesta expressió, que s'impulsa des del Partit Popular, i que li dóna rèdits electorals i que vol incloure sempre que pot aquesta obligació. Jo crec que, sense entrar en més detalls, és que no es propi d'aquesta llei aquest tema de la llengua, encara que estan retolades les plaques exteriors d'un negoci, és que hi haurien d'estar per normativa general i que només aquesta obsessió de ficar el bilingüisme fa que s'arribi a aquest grau de concreció. Sorprenentment, una esmena en el mateix sentit a un altre punt es va acceptar pel Grup Parlamentari Popular i aquesta no, bé, la volem mantenir, crec que està absolutament fora de lloc.

La segona esmena, a veure si jo la sé explicar, perquè he tornat a repassar la llei, i bé, crec que tenc jo raó, i en el Grup Parlamentari Popular me deien que era exactament a l'inrevés. A l'article 44, apartat 1.d), es regula l'edat per accedir a les discoteques i similars, establint un límit mínim d'edat, i també a les gales juvenils o sales de joventut. Bé, aquí ens trobam que els menors de 16 anys no poden accedir a discoteques i similars, bé; però que els majors de 18 anys no poden accedir a les sales de joventut, amb la qual cosa ens trobam amb una cosa una mica rara. Jo entenc que a les sales de joventut s'ha de posar un límit d'edat, perquè si són sales de joventut segurament no toca que persones de determinada edat vagin allà, per tant jo acceptaria una transacció que fos fixar l'edat una mica més amunt. Perquè ara ens trobam que pareix, que jo crec que és absolutament normal i corrent, pareix que una persona que li falta un dia per complir els 16 anys no pot entrar a una discoteca, i si l'altre membre de la parella té 18 anys més un, resulta que no poden anar junts ni a una banda ni a l'altra, no hi poden anar junts. No sé si és per fomentar el canvi de parella o altres qüestions però passa aquesta qüestió, una parella que formada per una persona que li falta un dia per fer els 16 anys i l'altra té 18 anys més un no poden entrar junts ni a sales de joventut ni a discoteques.

Jo proposava eliminar el límit dels 18 anys, però bé, acceptaria qualsevol tipus de transacció que ho elevàs a una edat que no sigui tan corrent, que una parella tenguí aquests dos anys de diferència. Bé, esper que encara el Grup Popular ho consideri, perquè si no crec que, en fi, jo ja no hi entr en

aquesta edat, no tindrè problemes d'aquestes característiques, i bé, si tengués una núvia de 16 anys doncs tampoc no intentaria que em deixassin entrar en el mateix lloc.

(Remor de veus i algunes rialles)

És un cas que pot passar i jo els deman una mica de reflexió, perquè crec que no és un tema fonamental, que és un tema que s'ha ficat per allà i que s'hauria d'arreglar, simplement.

Bé, ara anem a les dues esmenes que tenen un major calat, una de calat fins i tot econòmic, però jo crec que és important: horaris. Jo crec que aquest és un dels conflictes importants que viu la ciutadania, que viuen les zones que estan ubicades a espais d'oci, que suposa conflicte i pressions cap als ajuntaments i que seria bo deixar-ho definit per llei. Crec que és més fàcil, en aquest Parlament no hi ha tantes pressions directament sobre els diputats i convendria deixar-ho tancat, perquè els horaris no es fixen, sinó que es diu que es fixarà reglamentàriament per part del govern i llavors els ajuntaments, fins i tot, els poden reduir. Però clar, fa molts anys que hi ha aquesta polèmica, aquesta discussió, de qui són les competències, tothom es lleva el mort de damunt. I seria bo que en temes de discoteques i similars, o sigui, tots els establiments que estan a l'annex corresponent, es fixàs ja per llei un horari màxim. El que proposam aquí és entre les deu de la nit, les 22.00 hores i les sis hores del matí, excepte discoteques de joventut, les quals traiem d'aquest apartat lògicament, perquè hauria de tenir un horari especial.

Bé, aquesta crec que sí és una esmena que té importància, que convendria, pens jo, que es fixàs per llei; és a dir que no sigui un de tants preceptes que no entra en vigor l'endemà de la publicació en el butlletí oficial i hem d'esperar que hi hagi noves decisions, sinó ja fixar-ho; si no sembla bé aquest horari un altre, però crec que seria bo regular-ho.

I després un afegit, i que és la següent esmena, que tal vegada es pot entendre que ja està compresa aquí, però per a més claredat, simplement que no es puguin autoritzar a l'àmbit de les Illes Balears aquelles activitats conegudes com a *after-hours*. Aquestes activitats, que es fan després que tanquen les discoteques i per seguir recollint el mateix públic a jornades, si me permeten aquesta expressió, a jornades molt llargues i molt extenses. Bé, a tots els llocs on s'han col·locat *after-hours* hi ha conflicte, hi ha problemes; en aquests llocs, a les sortides, a les carreteres, a les zones turístiques on s'instal·len hi ha conflicte. Jo comprenc que és un negoci, això té la seva clientela, una clientela important. Però també és un negoci, i no parlem ja únicament de temes si volem més morals, però de temes de negoci, és un negoci que entra en contradicció amb altres negocis; allà on proliferen aquest tipus d'instal·lacions altres activitats perden clientela o han de desaparèixer o han d'emigrar a altres bandes.

I és un tema que jo crec que va molt directament lligat al consum de substàncies prohibides, de drogues i estimulants, molt directament lligat, vulguin o no vulguin els empresaris, diuen, nosaltres no les venem, no som allà. Bé, és que senzillament és impossible aguantar tantes hores de marxa sense prendre substàncies estimulants, va directament lligat,

independentment de la voluntat que pugui tenir l'empresari que munti aquests negocis, que tal vegada és molt legal i que dins el seu establiment fa tot el possible perquè no es venguin aquestes substàncies, però és impossible, és a dir, no es pot estar 24 hores seguides de marxa, ni encara que siguis una mica superdotat, sense prendre qualche tipus de substàncies d'aquestes prohibides.

Bé, aquestes són les esmenes més substancials. Per anar acabant, tenim a l'article 68 una que és molt formal, però bé, hem considerat convenient mantenir-la, que és que es dona un termini als ajuntaments de 15 dies per denegar una sol·licitud d'establiment d'aquestes característiques. Simplement, creim que no hi ha d'haver normativa específica, vull dir, els terminis administratius que corresponguin. Aquesta llei no creim que sigui per fixar nous terminis ni per modificar la Llei de procediment administratiu i en aquestes qüestions preferiríem que desaparegués aquesta referència.

I crec que me'n queda una única, bé, en realitat són dues, una és a l'articulat i l'altra va a l'exposició de motius en el mateix sentit. És l'article 70, quan parla d'aquells municipis que són competents per dictaminar sobre l'activitat; una competència que ara mateix resideix en els consells insulars i es dona un major poder als municipis i es donen majors competències, però, si me permeten citar el Sr. Diéguez, és una mica doctrina Rodríguez, en el sentit que si es donen més competències als ajuntaments se'ls donen més obligacions, han de tenir més tècnics, han de fer més feina i tampoc no tenen més recursos. Semblava que a un municipi de 15.000 habitants, el qual no té uns recursos extraordinaris, podria ser una mica complicat passar-li aquestes competències, i demanàvem elevar-ho una mica més, és a dir que sigui municipalista, però que no imposi obligacions a ajuntaments que tendran dificultat per dur-les endavant, i que, per altra banda, els consells insulars tenen una funció, una funció supramunicipal que la duen a terme i que la poden seguir duent a terme. Crec que municipis amb 15.000 habitants, encara en molts casos tenen ajuntaments poc potents econòmicament i que els complica una mica la vida, i seria millor elevar-ho una mica més. Això és tot, moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Una vez más aquí para tratar esta ley de actividades clasificadas, que es una ley que, contrariamente a lo que se ha dicho aquí por el Sr. Conseller, no es fruto del pacto y del consenso, porque, no, no señor, no lo es ni muchísimo menos, porque hay tres cuestiones básicas que nosotros consideramos que es irrenunciable que sean retiradas de la ley, si bien la ley, como todas las leyes, puede tener cosas positivas desde otro punto de vista, pero hay tres cuestiones básicas que entendemos tienen que ser retiradas de la ley. Indicar, como se ha indicado, que es fruto del pacto y del consenso porque ha superado la enmienda a la totalidad pues no parece que sea lo más adecuado, puesto que se supera la enmienda a la totalidad porque Dios ayuda a los malos cuando

son más que los buenos, y por esa aritmética de votos pues se consiguen, no por la virtud de la ley, aunque aquí se ha dado el caso de que el partido del Gobierno ha votado en contra de una ley del Gobierno, creo que es un caso inaudito, pero todos lo recordarán, cuando tuvo lugar el tema del campo de polo de Campos, que se presentó un proyecto de ley por el Gobierno y su grupo parlamentario votó unánimemente en contra. Pero salvo estas excepciones que nos hacen entrar en los libros de historia y otras cosas así, no podemos decir que aquí, en este caso, superar la enmienda a la totalidad, pues signifique consenso ni mucho menos.

Hay tres puntos claves, y yo voy a centrarme en estos tres puntos claves y luego haré un repaso a algunas de las enmiendas quizás más significativas.

Primera pega importante que le ponemos a esta ley: que es una ley que incentiva y protege la prostitución, porque regulariza los establecimientos dedicados de forma directa o indirecta a la prostitución. En el anteproyecto de ley se hacía constancia o se decía que se regulaban las licencias para lo que llamaban locales de alterne, que posteriormente, cuando se presenta el proyecto de ley se cambia el nombre de locales de alterne por locales de espectáculos públicos eróticos, a los que por cierto se permitía la entrada a menores y que, gracias a una enmienda nuestra, que agradezco la aceptación de la misma, pues no podrán entrar los menores. Pero el tema no es baladí, o sea el meter este tipo de establecimientos, clasificarlos en un anexo como establecimientos que pueden tener una licencia específica para ese tipo de actividades, significa introducir, de forma ya legal y regular, lo que es la prostitución aquí; que yo no digo que se tenga que hacer así o no se tenga que hacer así, pero lo que creo es que un debate de esta importancia, un debate como puede ser regularizar o no la prostitución en las Islas Baleares, debería de tener un debate público específico, es decir que cada grupo político se posicionara en cual es la postura que se defiende, y hacer un debate especial sobre ese tema. El Grupo Parlamentario Popular que exponga su postura, el Grupo Socialista la suya, los otros grupos políticos que cada uno exponga la suya y se saquen las conclusiones, y que se sepa cada partido cuál es su postura.

En el Grupo Parlamentario Popular no creo que haya una postura unánime al respecto, puesto que al tiempo que se estaba tramitando esta ley, la Sra. Estarás también decía que la prostitución era una forma de terrorismo y sin embargo estamos legalizando y normativizando establecimientos que, de forma directa o indirecta, van a tener una dedicación a este tipo de negocios.

Por tanto, la primera gran pega es: no a este sistema de meter en la ley o en la realidad legal de la vida cosas que merecen, creo yo, un debate específico. Un debate específico que, por cierto, aleja, como solución al problema, porque realmente es un problema, no es una actividad de la que nadie deba sentirse orgulloso ni mucho menos, es un problema, y las últimas tendencias, como se vio en el último congreso que hubo acerca de esto, precisamente aquí en Baleares, no iba por la legalización, puesto que se decía que este sistema servía para consolidar la actividad de las mafias organizadas alrededor del mundo de la prostitución. Ya era un modelo que estaba fracasado en algunos países del norte de Europa, donde se

había puesto en marcha, y que ahora lo que se estaba poniendo en marcha y lo que parecía que era más adecuado, sobre todo en Suecia, por ejemplo, que era un país que había tenido esa tendencia y ahora la habían cambiado, era la persecución del cliente y la reinserción de la mujer.

Entonces con esto no trabajamos en ninguno de los dos sentidos, protegemos al cliente y facilitamos el ejercicio de este oficio o como se quiera decir. Por eso digo, que eso es una pega importante y que perjudica a una ley que, por otra parte, podría ser buena y esperada en la sociedad, puesto que las normas sobre licencias de actividades realmente están bastante desfasadas.

El segundo obstáculo importante, y así viene a esta ley, es el problema que representa para los menores el hecho de que esta ley permite que los mayores de 18 años y mayores de 16 puedan estar en establecimientos donde se venden bebidas alcohólicas en compañía de mayores de 18 años. En el anteproyecto de ley no estaba así, la primera idea que nos presentó el conseller de Interior indicaba que sólo a partir de los 18 años se podía entrar en salas de fiestas y semejantes, aparte de lo que se puedan llamar esas galas de tarde.

Después se cambia, misteriosamente se cambia; según hemos visto en los medios de comunicación, se dice que después de la llamada de un empresario se cambia el sistema y se pasa a autorizar a los menores de 18 años que entren en locales, ya digo, donde se expenden bebidas alcohólicas. Esto será un problema en esta comunidad autónoma que vendrá a solucionar las leyes nacionales, puesto que, como ya ha anunciado el Gobierno de José Luis Rodríguez Zapatero, va a prohibir la presencia de menores donde se expendan bebidas alcohólicas. Con lo cual, si no gracias a un gobierno conservador o de derechas, como se quiera decir, de estas Islas Baleares, sino gracias a la labor de defensa de la juventud, por parte del Gobierno central, los menores de 18 años tendrán prohibida en su momento la entrada a establecimientos donde se vendan bebidas alcohólicas. Pero ésto esta ley lo permite, y por eso no puede haber nunca consenso con una ley que permita estas circunstancias.

Y el tercer punto de disensión importante que tenemos con respecto a esta ley es que es una ley que deja una mano abierta a la censura, de manera significativa y asombrosa. Y sé que no me creerán, pero lean la ley, el artículo 115, y verán cómo se prevé una sanción muy grave a aquéllos artistas, deportistas, etcétera, que se nieguen a intervenir en un espectáculo, lo cual pues bueno, podríamos llegar a comprenderlo, aunque podríamos entrar en situaciones a veces un poco paradójicas; si un entrenador de fútbol le dice a uno: sal tú y sustituye a éste porque falta un minuto, para perder tiempo, y se niega, como pasó una vez, recuerdo en el Real Madrid, se negó a salir, creo que era Fernando Morientes, se negó a salir porque faltaba un minuto y no quiso salir y discutió con su entrenador, habría que sancionarlo, en fin. Pero que no irá tanto para esas anécdotas, como para otras cuestiones más cercanas, por ejemplo a la tauromaquia, etcétera, en la que alguien se ha negado algunas veces a salir a intervenir, ocasionando tumultos.

Pero es que también, junto a eso que puede tener su lógica o podemos discutir o llegar al nivel de anécdota, junto a eso

nos encontramos con que un artista, por ejemplo un artista de teatro, si se sale del guión establecido, si actúa fuera del programa o guión establecido, trae consigo sanción grave, si se sale del programa o del guión. Es decir que en una obra de teatro, si uno de los artistas improvisa y se va fuera de lo que es el guión, ah, puede ser sancionado. ¿Dónde irá a parar la Adoración de los Reyes que es más famosa en la ciudad de Palma por las improvisaciones que por lo que es el propio texto, que también sin desdeñarlo lo más mínimo? Eso está previsto en esta ley, hay una sanción específica para ello, entonces entendemos que una ley, en un país democrático, moderno, avanzado, etcétera, no puede sancionar a un artista porque se salga del programa o guión establecido; creemos que son cosas fuera de todo sentido común.

(Remor de veus a la sala)

Hemos presentado enmiendas para mejorar esta serie de situaciones y no han sido aceptadas. Por tanto, ya digo, por esos tres fallos sustanciales no podemos decir que esta sea una ley que podamos aplaudir, con independencia que luego haya otras cuestiones técnicas que puedan estar mejor, porque desde luego tal como estaban las leyes hasta ahora era bastante mal al respecto, reconocemos que era necesario e importante modernizar el sistema de la licencia de actividades. Pero se ha perdido una ocasión para hacerlo bien y con consenso, porque realmente es una ley que debería porque tener un contenido más allá del meramente técnico y, sin embargo, como ya hemos podido ver con los tres puntos que acabo de exponer, tiene un contenido político que no nos permite estar de acuerdo con ella.

Junto con esos inconvenientes sustanciales, tenemos también algunos errores que entendemos que podrían haberse subsanado en el trámite parlamentario de la ley. Por ejemplo, la ley prevé que en determinados casos de actividades piratas y clandestinas, etcétera, pues que sean responsables de esas actividades los titulares y responsables de la actividad, si es el caso de que se trate de una sociedad anónima o limitada, los administradores, lo cual tiene su lógica, naturalmente; y también indica “y los socios”. Es decir que si por lo que sea una compañía, como por ejemplo la compañía Telefónica, lleva a cabo cualquier infracción de licencia de actividades, todos los socios de la compañía podrán ser responsables por esta ley. Esto es lo que dice la ley, “y los socios”, que los socios son responsables de la actividad clandestina. Los socios, normalmente, ya digo a expensas de que me ilustre alguien mejor fundado en derecho, no suelen tener responsabilidad por la actividad de la sociedad, en una sociedad mercantil, en una sociedad capitalista un socio no suele tener responsabilidad ni por las deudas siquiera, la pueden tener los administradores, etcétera, pero, el administrador de hecho si se quiere, pero los socios no tienen ni siquiera responsabilidad por las deudas sociales ni por la actividad que lleve a cabo el administrador ni muchísimo menos. Por eso entiendo que es una enmienda que debería de haber sido aceptada, porque técnicamente habría mejorado bastante el texto original.

Hay otras enmiendas como por ejemplo se puede dar el caso de que una actividad, por determinadas circunstancias, por ejemplo, por un cambio en la normativa del suelo, ya no puede llevarse a cabo la actividad en el lugar donde, bueno, debería de poderse llevar a cabo la actividad en el lugar donde ha

cambiado la normativa, puesto que si hemos cambiado la normativa es para que se lleven a cabo actividades distintas. Pero claro, si tenía licencia de antes ¿qué hacemos? Pues, según la ley, parece ser que sigue llevándose a cabo la actividad, con lo cual el cambio de (...) del suelo sería irrelevante frente a una actividad consolidada. Entonces, nosotros lo que pretendemos es que esa actividad cese, pero eso sí, que cese con un plazo de adaptación, hemos puesto 5 años, podrían ser más, los que fueran, hemos puesto 5 años, y con una, posiblemente también, tenemos que pensar en una indemnización a la persona que ha llevado a cabo esa actividad y que el Estado, de una manera o de otra, o la comunidad autónoma, de una manera o de otra, se la expropia. Entonces entendemos que esta enmienda debería de haber sido también aceptada.

Sobre la revocación de licencias, se habla de la revocación de oficio de licencias, y nosotros hicimos una enmienda que creímos que era una mera obviedad y a veces resulta que lo obvio no lo es tanto. Pedimos que en el caso de que podría ser revocada de oficio una licencia de actividad, si así lo exige una norma con rango legal que sea aplicable a la instalación. Es decir, si la ley dice que tiene que ser revocada, ha de ser revocada, por decirlo de alguna manera; entonces lo que se me dice es que no, que no, aunque la ley diga que tenga que ser revocada, que no, que eso va en contra de la disposición derogatoria única y que no se puede aceptar.

Presentamos otra serie de enmiendas, en atención a los ciudadanos, como por ejemplo aquellas enmiendas que implicaban devolución de dinero al administrado, en casos de pedir una licencia o de solicitar una licencia y de haber puesto una fianza, y que hubiera de retornarse la fianza al administrado. Pedimos que si la administración, que pone unos plazos taxativos para los ciudadanos y si no cumplen los plazos los ciudadanos se les sanciona con recargos de demora, etcétera, pues que si la administración no devuelve las fianzas en el plazo de 15 días, pues que se le pusiera un interés del 10% hasta la cancelación definitiva de la fianza, teniendo en cuenta que a la comunidad autónoma le cuesta más cancelar una fianza que hacer una ley. Por tanto, entendemos que ésta debiera ser admitida en beneficio de los ciudadanos.

Ni que decir tiene que la enmienda al artículo 44.1.b), a la que ya he hecho mención, por la que solicitamos que quedara prohibida la entrada y la permanencia en menores de 18 años en salas de fiestas, discotecas y salas de baile, para nosotros tenía mucha importancia y tampoco ha sido admitida.

También pedíamos que no se permitiera la apertura de las salas de fiestas, discotecas y salas de baile en horario diurno, y en una enmienda posterior fijábamos ese horario diurno entre las veinte horas de la tarde y las seis de la mañana, que podríamos negociar si tenía que ser a las diecinueve o a una hora u otra. En fin, el caso es que el Gobierno se niega a garantizar la tranquilidad de los ciudadanos por ley; entendemos que en horario diurno pues tendríamos que evitar, entre otras cosas, que determinados establecimientos estuvieran abiertos con los problemas que eso genera. Pero bueno, se protege el negocio antes que a los ciudadanos.

Otras enmiendas que presentábamos van referidas, sí, pedíamos que aquellos establecimientos que hubieran sido

denunciados o que tuvieran sobre sí algún expediente sancionador, que estos establecimientos se extremara el cuidado con ellos y se les hiciera una inspección de carácter anual, con independencia del resultado del expediente, más que nada porque ya hay una sospecha indiciaria, el hecho de tener que pasar una inspección tampoco es ningún estigma negativo, sino al contrario, es un modo de comprobación de que la legalidad se cumple. Y también ha sido una enmienda rechazada, con lo cual la inseguridad de los ciudadanos será entendemos mayor. Ni que decir tiene que pedimos y sostenemos aquí, y esperamos hasta el último momento, confiamos en que se acepte la enmienda al 115 y 16, que es la enmienda por la que pedíamos que se quitara, se suprimiera como falta grave actuar fuera del programa o del guión establecido por parte de los artistas.

Luego, hay unas enmiendas que pusimos, respecto al régimen sancionador y a las infracciones graves y muy graves, nosotros queríamos que se considerara una falta de especial gravedad el hecho de superar el aforo de un establecimiento más de un 10%. Se nos dijo que no y aceptamos para que, por lo menos, hubiera algo al respecto, que se pusiera el 30%; es decir que sólo se considera de especial gravedad cuando se supera el 30% del aforo. Esto quiere decir, por ejemplo, que en el estadio de Son Moix, que caben unos 23.000, digamos 24.000, para hacer números redondos, espectadores, sólo habría una infracción de especial gravedad si hubiera 8.000 más, que es un 30%. Hombre, entendemos que realmente es muy fuerte, pero en fin, esto es lo que quiere el Gobierno del Partido Popular y que quede constancia de ello, que hasta un 30% no les preocupa en exceso.

Y acabo ya casi con ello, también pedíamos que se considerara infracción muy grave cuando se superara la media hora el horario de cierre de los establecimientos de actividades catalogadas. También ha habido una negativa al respecto y queremos que quede constancia de esta negativa.

Y especialmente quisimos incluir un artículo por el cual establecíamos qué pasaba cuando el alcalde omitía el deber de actuar ante una denuncia. Es decir, si tenemos una denuncia de que existe una actividad irregular o clandestina, como se quiera llamar, y los servicios del ayuntamiento así lo observan y se dan cuenta de que es una actividad clandestina, ¿qué pasa si el alcalde no actúa? Entendemos que tiene que haber una sanción para el alcalde, ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, vagi acabant per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo en medio minuto, Sr. Presidente. Entendemos que debería de haber una sanción para el alcalde porque el alcalde, con su omisión, está poniendo probablemente en peligro los intereses, y a lo mejor, quien sabe, Dios no lo quiera, la vida de los ciudadanos, al permitir que un establecimiento sobre el que hay sospechas, pues no se actúe sobre el mismo.

Bien, hay algunas otras enmiendas, el tiempo no me da para mucho más. Queríamos, como enmienda de estilo, que se quitara la expresión de que la paralización, cuando se encuentra una actividad ilegal, que la paralización de la actividad se mantendrá mientras persista la situación clandestina. Entendemos que si una actividad está paralizada no hay actividad, aunque sea una tautología decirlo; o sea, si hay un bar, por ejemplo, que está actuando sin licencia, y está cerrado, no puede decirse que está cerrado mientras persista la actividad clandestina porque está cerrado, es decir, no funcione, y si no funciona no hay actividad. Es decir, se podrán abrir con una actividad que no sea clandestina, pero si tiene la orden de cierre sobre la actividad clandestina, pues evidentemente creemos que es un defecto grave de la ley, que, en excusa del gobierno, diré que procede de la ley anterior el decir que la paralización se mantendrá mientras dure la actividad clandestina.

Por eso entendemos, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, acabi, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Finalizo, Sr. Presidente. Entendemos que es una ley que es mejorable y podría haber sido mejorada, no lo ha sido, por eso es una ley que viene sin consenso y que cuando cambie el gobierno esperamos poder modificar y hacerla más adecuada a los intereses de los ciudadanos. Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torns a favor? Torns en contra? Perdó?

Té la paraula el diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Seré molt breu, el nostre grup parlamentari va presentar en el seu moment un seguit d'esmenes que van ser acceptades íntegrament o transaccionades en la totalitat i açò és el motiu que avui no tinguem esmenes vives en aquest plenari. La nostra intenció era millorar la llei i en la mesura de les possibilitats vam fer el possible perquè així fos.

Així i tot pensam que també les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds i del Grup Socialista eren perfectament assumibles, incorporables, i que anaven en la mateixa direcció de millorar la llei. I més enllà d'argumentacions, no desvirtuaven el sentit global de la llei sinó que milloraven aspectes puntuals i concrets. I açò és el motiu bàsic perquè les donem el nostre suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torns en contra? Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramon és una llei molt important, no més important del que sembla, sinó molt important, i me sap greu si vostè no se n'havia adonat fins avui. No és una llei complexa, és una llei tècnica i els que hem estat a un ajuntament ho entenem perfectament. No és detallista, és una llei molt àgil, és una llei que el que intenta és agilitar la tramitació i que, via reglamentària, es complementarà, com ho diu la mateixa llei.

Jo discrep del Sr. Diéguez que aquesta no sigui, segons ell, una llei fruit del pacte i del consens. Jo crec que sí, a Esquerra Unida queden sis esmenes, totes elles crec de poc pes, tret d'una amb una discrepància de fons, que és l'edat, de 16 o 18 anys. I al PSM no li queda cap esmena viva. Tal vegada és amb vostè, Sr. Diéguez, idò, que tenim la discrepància, però com vostè molt bé ha dit, són tres punts els que ens separen, perquè francament la resta d'esmenes crec que són esmenes per ganes d'impacientar, per ganes de mantenir-les, però francament que no contribueixen, en la meua opinió, com és natural, crec que ho puc dir, encara que vostès pensin diferent, però que són esmenes que entenc que no contribueixen en res a millorar aquesta llei.

Sr. Diéguez, el que jo li deman és que no vulgui vostè confondre la gent, digui les coses tal com són, no faci trampes, no digui mentides. Aquesta llei no regularitza els espectacles eròtics, no els regularitza. Vostè dirà el que voldrà, no els legalitza, perquè que jo sàpiga no són il·legals, i, si són il·legals, vostè ha d'acudir al seu amic, al Sr. Ramon Socias, perquè els tanqui. Per tant, si no són il·legals aquesta llei no legalitza res. El que fa aquesta llei, a l'annex I del títol IV, és clarificar i relacionar les activitats catalogades permanents, cosa que no feia l'antic Decret d'espectacles, i els classifica, i els hi diré, en: espectacles cinematogràfics, espectacles teatrals i similars, espectacles musicals, espectacles circenses i similars, espectacles taurins, espectacles esportius permanents amb espectadors i locals d'espectadors públics eròtics. És a dir que fa una classificació, però no legalitza ni regula aquests establiments, sinó que regula les activitats i regula què hi ha d'haver dins l'expedient perquè els ajuntaments o els consells insulars, en aquest cas, puguin aprovar la seva llicència d'activitat i d'establiment.

Vostè aquí vol provocar un debat que nosaltres consideram inexistent, perquè la realitat és el que és. I per què no proposa també que s'elimini de l'annex I els cines X, que també figuren dins la relació, i no ho proposa, dins la classificació de cines, o és que no hi són? I precisament aquesta llei el que ve és a rectificar aquest defecte que tenia la normativa i és que moltes activitats no estaven relacionades i quan els tècnics municipals havien d'informar aquest projecte no sabien què demanar ni què informar sobre aquest projecte. I almanco amb aquesta classificació sí que se saben els requisits que han de reunir les instal·lacions, les instal·lacions.

Menors de 18 anys, la llei fixa el llistó en els majors de 16 anys. Miri, és el que hi ha en aquest moment, el Reial Decret de Reglament de Policia i Espectacles, el 2816 del 1982, fixa els 16 anys i nosaltres hem considerat mantenir aquesta edat.

Miri, no és cert que hi hagi una mà oberta a la censura. L'article 115 vostè diu que és una sanció molt greu quan els artistes es neguin a sortir per celebrar l'espectacle que tenen concertat, però s'estalvia de dir una cosa, molt habitual dins la seva pràctica parlamentària, i és que, a continuació, el mateix punt, aquest articles 116, diu "per causa legítima o de força major". És el mateix que també l'article 115 sanciona com a infracció greu quan un artista o quan un grup actuen fora del programa o fora del guió, i pareix molt normal, actuen fora del contracte. I com que parlem d'activitats catalogades, les activitats catalogades, m'escolti, Sr. Diéguez, que normalment són aquelles activitats que contracten els ajuntaments, no hi altra manera de poder penalitzar aquesta falta de compliment del contracte. Vostè diu que això és censura, jo entenc que no, si compleixen el contracte no hi ha perquè haver de sancionar amb aquesta infracció greu.

Me diu i me parla que hi ha errors dins la pròpia llei que són aquestes esmenes de menys importància a les quals vostè dóna i fa una referència a les activitats pirates o clandestines i s'estranya que a la llei vulguem fer responsables els titulars de l'activitat, els administradors i els socis. Dins comissió ja va intentar embullar fil i mesclar el que són els socis i el que són els accionistes i fer una paròdia damunt els accionistes ridiculitzant precisament la llei.

Miri, no hem de mesclar, els socis no són els accionistes, els accionistes van per la Llei de societats anònimes i els socis a la llei, i a més és així, tenen responsabilitat solidària. I això és el que pretén aquesta llei, aquesta llei el que pretén és fer responsables solidàriament els socis i els administradors, quan es parla d'una societat limitada.

També ens proposa que quan a l'informe de viabilitat canviïn les circumstàncies per les quals es va donar aquesta llicència d'activitat i que hi ha un canvi de normativa a la Llei del sòl o a la normativa del sòl, aquesta activitat cessi, però que cessi als cinc anys, amb la qual cosa nosaltres no hi estam d'acord. Aquesta és una novetat que introdueix la llei i és que cada deu anys les activitats permanents majors hauran de fer aquest informe de viabilitat i si han canviat les circumstàncies per les quals es va donar aquesta llicència d'activitat, aquestes activitats s'hauran d'adequar a aquesta nova circumstància. I es pot donar el cas, precisament, que si hi ha hagut un canvi a la normativa del sòl, no cinc anys, sinó que l'informe de viabilitat serà negatiu. Per tant, la llei és molt estricta; la seva esmena és molt més àmplia i és molt més perniciosa. El que es proposa idò és que hi hagi una revisió, no una caducitat, una revisió d'aquesta llicència d'activitat, que s'hauran d'adequar a les noves circumstàncies si no les poden complir, aquesta haurà de tancar.

Però a més, sense que s'hagi d'indemnitzar, com el que proposa vostè a una altra esmena, que per a això ja hi ha la Llei del 1992 que diu els drets que tenen els administrats, en aquest cas, de les llicències d'activitat, a sol·licitar indemnització. I com és molt natural, tampoc no fixar el preu dels interessos al

10% en el cas que l'administració no torni dins termini la fiança. Sr. Diéguez, vostè sap perfectament que cada any en el pressupost general de l'Estat central es fixa el preu dels doblers, que fixa l'interès legal, i a això ens remetem, per tant que s'apliqui l'interès legal que es fixa cada any en els pressuposts generals de l'Estat.

També ens proposa que només es pugui obrir de les vuit de l'horabaixa a les sis del matí. Hi ha una sèrie d'esmenes en aquest sentit, tant seves i també d'Esquerra Unida, i del que som partidaris el Grup Parlamentari Popular és que l'horari es reguli via reglament. Però crec que, a més, aquesta esmena, d'aprovar-se tal com vostè l'ha redactada, suposaria que les gales juvenils haurien d'obrir a partir de les vuit del vespre. Sr. Diéguez, no me digui que no, vostè proposa de les vuit a les sis del matí i no té altra esmena que faci referència a les gales juvenils; si s'hagués preocupat de completar aquesta esmena seva amb una altra cap a les gales juvenils, però no hi és, per tant, les gales juvenils, com vostès saben, senyores i senyors diputats, normalment no és a les vuit de l'horabaixa que es duen a terme, sinó molt més prest.

Miri que es protegeix el negoci abans que els ciutadans, Sr. Diéguez, això són les cèlebres frases seves a les quals ja ens té acostumats, a més, de molt mal gust, sempre acusant el contrari i que siguem nosaltres, els del Partit Popular, que haguem de demostrar que la seva acusació és falsa. Jo crec que ens hauríem d'avesar a l'inrevés, i jo li deman, Sr. Diéguez, que sigui vostè qui provi que la seva acusació és certa i no faci que siguem nosaltres els que haguem de demostrar que vostè és un mentider, perquè és molt més fàcil acusar que defensar-te de les acusacions amb mentides que te fan des d'una tribuna o des d'uns mitjans de comunicació.

També ens demana que en aquelles activitats que han estat denunciades o que han estat sancionades, dins aquesta obligatorietat que fixa la llei dins els informes de viabilitat de cada deu anys, idò no, que a aquestes empreses cada any se'ls hagi de fer aquesta inspecció. Bé, jo pens que per una simple denúncia, perquè vostè ha dir aquí, cosa que no és a l'esmena, ha dit aquelles que tenen un expedient sancionador, i no és cert; l'esmena parla d'aquelles activitats que han estat sancionades o que tenen una denúncia, no que tenen un expedient sancionador, primer és la denúncia i després ve l'expedient sancionador. Idò, per una simple denúncia ja vendria l'administració obligada a fer les inspeccions anuals. I si han estat sancionades, ja han estat sancionades, ja han complert, ja han regularitzar la seva situació, si han tornat obrir. Per tant, aquell que ha estat condemnat, que ha complert amb la pena, l'hem de seguir penalitzant; no és just i, a més, crec que fins i tot és antidemocràtic.

El règim sancionador, tampoc no és cert el que vostè ha dit, no és cert del tot, diu les mitges veritats. Quan fa referència que si se supera un 30% de l'aforament, que vàrem aconseguir amb una transacció que nosaltres li vàrem presentar, era una infracció molt greu i que no hi era per enlloc. No, no és cert, si se supera l'aforament, en genèric, l'article 115 diu que és una infracció greu, no vulgui confondre la gent; si se supera l'aforament és una infracció greu i si se supera en un 30% és molt greu, això és el que nosaltres li vàrem proposar. Però no

digui que vostè aquí ha vingut aquí a salvar aquesta llei. Però una infracció greu si supera l'aforament, Sr. Diéguez.

Si supera també en mitja hora l'horari, és una esmena que vostè també presenta, que també pareix que ha de venir a salvar el règim sancionador. Idò no, l'article 115, darrer punt, 25, 115.25, diu que és una infracció greu també superar l'horari d'obertura, actuar fora d'horari d'obertura o fora de l'horari establert d'obertura i de tancament. Per tant, nosaltres pensam que si supera mitja hora hagi de ser una infracció molt greu, com el que diu vostè, doncs pensam que no, pensam que és una infracció greu sortir de l'horari.

Miri, el que fa referència als batles, que si no decreten el tancament cautelar, s'ha de sancionar el batle; jo crec que vostè no ha entès la llei en absolut. Aquesta és una llei per la qual qui autoritza les llicències és qui sanciona, per tant no té sentit que davant la no actuació d'un batle a la llei vostè proposi penalitzar el batle, és a dir, multar el batle. El batle s'haurà d'automultar ell mateix i, a més, amb doblers de l'ajuntament, és a dir, gratis, això és el que vostè proposa a l'esmena. Doncs no, doncs no, el batle ha d'actuar, i en el cas que no actuï el batle, idò escolti, que es vagi per la via legal i el denunciï davant el jutjat.

I som de l'opinió que la paralització, si hi ha una activitat il·legal, s'ha de mantenir, i així ho diu la llei, mentre duri aquesta activitat clandestina. Vostè diu que és redundant, i ho és, però hi ha molta picaresca, Sr. Diéguez, molta, i en aquest saló de plens molteta que n'hi ha, i d'aquesta manera queda clar i específicament, a més, que és el que vol la llei; no obrir portes a interpretacions.

Sr. Diéguez, no ens faci més trampes, no ens faci més embulls, digui les coses així com són i ens entendrem.

Sr. President, jo vull fer una transacció al Sr. Diéguez, que és a l'article 50, que ja li he comunicat a ell, i era suprimir el darrer paràgraf, si el trop, i vaig aviat, que diu "a càrrec exclusiu de l'administració requerida", faig referència a la seva esmena.

I per acabar, ja ràpidament, amb mig minut, com a màxim, Sr. Ramon, nosaltres no li podem aprovar cap de les seves esmenes, perquè les gales juvenils, se diu de 14 fins a 18 anys, si vostè proposa llevar aquest límit dels 18 anys, vostè mateix ho ha dit, hem de posar un límit. A quina edat? Doncs, nosaltres pensam que és 18. Què hem de posar 19?

Miri, a aquestes gales juvenils hi van els joves, 14, 15, 16 anys i quan tenen 18 anys, i en els 16, me cregui, que el que tenen ganes és d'anar a les discoteques, aquests grans no tenen ganes d'anar a les gales juvenils. Però això es fa per a protecció de menors i per ventura l'hauríem de rebaixar aquesta xifra dels 18 als 16 o als 17, aquesta és la meua filosofia. Vostè va amb una filosofia diferent, que és augmentar el llistó i que puguin passar dels 18 anys.

Això dels horaris ja n'hem parlat que ha d'anar per via de reglament.

La denominació que vostè fa d'*after-hours* no està reglamentada, per tant no sé què vol dir, tot poden ser interpretacions.

I miri, el batle ha de negar les sol·licituds amb quinze dies, però el que ha de negar aquesta sol·licitud fa referència a si no compleixen els plantejaments generals; és a dir que és una autorització d'ús, no és l'autorització del projecte d'activitat, no ens confonguem. Per tant, l'únic que ha de denegar és la llicència si l'ús està permès o no està permès, res més, i amb quinze dies pensam que hi ha temps més que suficient.

I un ajuntament de 15.000 habitants, que vostè proposa pujar-ho a 25.000, pensam que té recursos més que suficients, té prou autonomia i és un ajuntament prou gran com per poder assumir aquestes activitats, té prou recursos. I a més, la llei, Sr. Ramon, també li dóna la via de la taxa per cobrir aquest servei, per tant, aquest ajuntament, via taxa, pot cobrir perfectament aquest servei. Nosaltres som molt municipalistes i volem donar competències als ajuntaments. Vostè, Sr. Ramon, pareix que els ho vol llevar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sr. Ramon?

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo, Sr. Oliver, m'ha sortit amb una agressivitat que jo crec una mica fora de lloc, jo crec que la meua intervenció no cercava la confrontació i cercava la millora, però bé, ha començat dient que tothom sabia que era important excepte nosaltres que no ho havíem vist. I jo volia fer-li notar una cosa, si mira el banc de la premsa, li volia fer notar això, és una llei que té molta incidència sobre la vida dels ciutadans, sobre una activitat econòmica, sobre el funcionament dels ajuntaments, i excepte, si es treu el tema de la prostitució que agafa titulars, no surt.

I evidentment ens hauria agradat tenir més temps per mirar-la, com altres lleis. Perquè clar, si es passen tota la legislatura sense enviar lleis a aquest parlament, de cop n'entren una vintena, algunes d'elles molt extenses, molt tècniques i molt complicades i, a més, es neguen a ampliar terminis per estudiar-les i fer esmenes, però llavors les retiren, com la llei del sòl, doncs clar, resulta que, especialment els grups petits, però jo crec que tots els grups d'aquesta cambra, feim la nostra feina d'intentar millorar el contingut de les lleis malament, amb dificultats. Hauríem agraït que aquesta i altres lleis hi hagués hagut més temps, s'hagués pogut estudiar més tranquil·lament i no acumular-ho tot d'aquestes maneres.

I efectivament, som conscients que té una certa importància que no se li dóna habitualment, no provoca un debat en el carrer, no es veu, però sí que té una importància. Això és que volia fer notar. Bé, si vostè no ho veu així i li pareix que som

uns ignorants per no haver-ho notat abans, doncs bé, molt bé, és la seva opinió.

I jo feia aquestes consideracions que és una llei extremadament llarga, extremadament tècnica, doncs no li hem fet una esmena a la totalitat, feia constar això. Pareix que això a vostè l'ha ofès i li pareix que no és així, miri, vuit pàgines de lletra petita, molt densa, vuit pàgines, on explica els projectes, tots els continguts, fins i tot crec que l'únic que li falta dir és el nombre de fotocòpies que hi haurà de cadascun dels papers. Bé, això habitualment va a un reglament o a una circular, això posar-ho a la llei, tots aquests detalls, no és l'habitual, perquè qualsevol canvi procedimental, qualsevol nova qüestió tècnica que s'hagi d'introduir obliga a modificar la llei. Jo li he fet notar això, tot i no fer-hi esmenes, no fer-ne un debat, però crec que és evident que és així. És molt detallista, molt reglamentista, s'haurà de modificar possiblement cada any, via llei d'acompanyament, perquè hi haurà noves normes tècniques.

I en canvi, temes transcendents, com el tema de l'horari, no el volen posar, no s'atreveixen a posar-ho, ni el posarà el Govern del PP per a la pròxima temporada, ja li dic jo, si no ho haurien posat aquí. La pròxima temporada els mateixos conflictes d'horaris que hi ha hagut aquesta, l'anterior i l'anterior i que sempre les administracions diuen als ciutadans l'any que ve ho arreglarem. Hi havia una oportunitat, perquè, a més, els parlamentaris no estam sotmesos a la mateixa pressió que estan sotmesos els batles i hi ha com a més llibertat per regular aquest tema d'horaris. Jo lament que no ho hagin volgut regular, tampoc no ho regularà el Govern per decret, perquè si no ho haurien posat ara i, en tot cas, amb una nova majoria progressista, tal vegada l'any que ve mentre es constitueix i això tampoc arriba a temps, però que ho posi que faci el reglament el més aviat possible. És a dir, lamentar que no vulguin deixar això regulat.

Vostè no sap el que són *after-hours*, va, sí i jo que m'ho crec que vostè no sap què són *after-hours*, era complementari, via reglament ja quedava, era la voluntat específica de dir que és un tipus d'activitat que crea conflicte i que no és desitjable. Però vaja amb l'esmena anterior en tenia prou, amb l'esmena anterior, implícitament, ho tenia.

Vostè no creu que hi hagi aquest conflicte entre 16 i 18 anys, diu que els de 16 el que volen és entrar ja a les discoteques. Evidentment, el que passa és que si tenen 16 anys menys un dia vostès diuen que no poden entrar. Què passarà? Ja ho ha donat a entendre, que ningú no farà cas d'aquesta limitació i ja està, perquè si en fessin cas, el que li deia: una parella que amb dos anys de diferència d'edat no poden anar junts ni a una banda ni a l'altra. Ho haurien pogut regular una mica millor, però si vostè mateix diu que el que vol és anar a un altre tipus d'establiment, de local, doncs es farà la vista grossa i se'ls deixarà entrar, i per a això no feia falta posar res.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Ha comenzado su intervención el Grupo Parlamentario Popular diciendo que efectivamente esto es una ley de consenso y han visto luego su intervención, hay algo que no cuadra. Pues igual que no cuadra el principio, prácticamente el resto tampoco cuadra ni muchísimo menos. Sr. Oliver, si usted no está conforme con lo que uno dice aquí viene y rebate lo que uno dice, pero no venga a hacer argumentos *ad hominem* ni cosas de este estilo, porque aparte de que es un estilo feo, etcétera, pues sólo sirve para hacer que el debate sea de mucho peor nivel y puede estar seguro que tampoco le interesa ni a usted ni a nadie que sea así.

Mire, Sr. Oliver, estamos empezando a hablar de la regulación de la prostitución que se hace en esta ley, usted dice que este tipo de actividades no son actividades ilegales, etcétera, y que ustedes sólo dicen cómo se regulan las instalaciones, o sea que es una ley, cuando se dice que sólo se regulan las instalaciones, entiendo que se refiere usted al marco físico en donde se desarrolla la actividad. ¿Quieren que les lea cómo se regulan las instalaciones? Se lo leeré y verán qué instalaciones son las que se regulan y cómo: *tables dance*: establecimientos públicos fijos independientes que ofrecen al público un espectáculo consistente en exhibiciones y bailes de carácter erótico sobre mesas de baile, con barras acompañado de música por medios mecánicos o electrónicos. Aquí sí, se habla de mesas de baile, barras y medios mecánicos o electrónicos, también se habla de baile. Entre sus servicios, puesto que debe de prestar una serie de servicios que efectivamente no se nos detalla cuáles, pero sí que se nos dice que hay una serie de servicios que se prestan aquí, se incluye también el servicio de bebidas para los asistentes, excluyéndose el baile con participación de los asistentes. Esto no son instalaciones, esto son servicios que se regulan.

Peep Shows: establecimientos públicos fijos que ofrecen al público actividades que normalmente suelen ser parte de *sex-shop*, consistente en que una persona paga un precio estipulado por entrar en el interior de una cabina para mirar un espectáculo en vivo, normalmente de carácter erótico-pornográfico. Esto no es una instalación, Sr. Oliver, esto no es una instalación, ¿verdad?

Cabinas de video: parece que pueda ser una instalación, establecimientos públicos fijos que ofrecen al público actividades que normalmente suelen ser parte de la actividad de un *sex-shop*, consistentes en que una persona paga un precio estipulado durante un tiempo limitado por entrar en el interior de una cabina cinematográfica, con independencia de los medios personales utilizados, para ver una película de carácter erótico-pornográfico. No se regula mucha instalación sino sí una actividad, ¿verdad? Esto es lo que decíamos.

Nos dice, confundiendo una cosa con otra, que también se regulan en esta ley los cines X. Mire, esto sí que es demostrar que no ha entendido nada, aquí no estamos con un problema de moralidad, ya le he dicho que hubiera preferido que este debate se hubiera hecho en un debate monográfico, no estamos con lo que se ve, sino con algo que es muy distinto y que no ha entendido y que me gustaría que lo llegara a entender; lo que estamos tratando de evitar por aquí es la explotación de la

mujer, si señor, es lo que estamos tratando de evitar, la explotación de la mujer mediante formas encubiertas de prostitución, esto es lo que estamos tratando de evitar. Un cine X es una cuestión evidentemente distinta, esto no, y usted lo sabe bien y todos los que me están oyendo lo saben bien, y me ahorrarán, por la dignidad de esta cámara, que entre en más detalles al respecto.

Sobre el tema de los menores nada me ha dicho, ha pasado por encima, evidentemente usted está de acuerdo en que haya menores de 18 años en establecimientos donde se venden bebidas alcohólicas, y esto es lo que dice la ley, ¿en las salas de fiestas se venden bebidas alcohólicas sí o no? ¿Ustedes autorizan a menores de 18 años a entrar? Sí, y se acabó, y se acabó.

Respecto a los artistas que actúan fuera de contrato, nos dice que eso lo justifica porque los ayuntamientos no tienen otra arma cuando se sale guión preestablecido un artista. Ustedes ya no contratan ayuntamientos espectáculos, espero, espero que no; mire, si un artista incumple su contrato con la persona que le ha contratado es una cuestión civil y la persona que le ha contratado le puede exigir la responsabilidad civil que le corresponda, es un incumplimiento de contrato, como tantísimas otras cosas hay. Ahora, si ocasionan altercados de orden público es otra cuestión distinta, pero no por el mero hecho de salirse se ocasionan altercados. Si usted me dijera, que se salga del guión establecido ocasionando con ello un altercado de orden público, bueno, pues mire, podríamos discutir, pero lo que me dice es que basta que se salga del guión para que se le sancione. Yo creo que esto es peligroso.

Mire, más alambicada es su explicación sobre los socios y los accionistas, evidentemente en la ley se habla de que son responsables de determinadas actividades los socios de una sociedad, se habla de socios; una sociedad anónima tiene accionistas, tiene accionistas propiamente dicho porque su capital social está dividido en acciones, así como la sociedad limitada lo está en participaciones. Se entiende, si mira las acepciones de socio, se puede entender que socio se refiere tanto al accionista como al socio de una sociedad blindada. Yo no sé en el concepto en que lo ponía la ley, pero es bueno que se sepa que los socios de sociedades anónimas están exentos de responsabilidad, según la interpretación que da el Grupo Parlamentario Popular, y los de sociedades limitadas están sujetos a responsabilidad. Y me dirá ¿qué precedente encuentra usted en derecho mercantil que atribuya a los socios una responsabilidad por lo que haga un administrador? Me lo diga y me ilustre y yo estaré encantado de saber un poco más bebiendo de su ciencia.

Mire, cuando hablábamos de que una ley podía cambiar la actividad de un establecimiento, yo le decía que tenía que haber una responsabilidad por ello y que ley lo debía de prever o si no esta ley de actividades debía de permitir que aquél al que, de una manera o de otra, por ley, se le expropié una actividad, sea compensado. Me habla de leyes genéricas, evidentemente que hay leyes genéricas en las que uno se puede amparar, pero ¿por qué no lo ponemos aquí?

No abrir en horario diurno, tenemos una enmienda para impedir que se abriera en horario diurno, incluso nosotros

proposimos un horario indiciario para decir el horario máximo de apertura, y decíamos de veinte horas de la tarde hasta las seis de la mañana, que ya es un horario bastante extenso. Y me dice: no, porque entonces las galas juveniles no podrán tener lugar. Pero vamos a ver, Sr. Oliver, estamos hablando del horario de las salas de fiestas, no de las galas juveniles; si lee la ley verá que hay un apartadito que dice que las galas juveniles se reglamentarán aparte, irán aparte, van fuera de la ley, la regulación de las galas juveniles está fuera de esta ley. Y una vez que hemos hablado de ello, se nos ha dicho: eso ya se regulará. Me mosquea que quede fuera de la ley, pero en fin, queda fuera de la ley. Entonces, este horario no va referido a las galas juveniles, o sea, si se quiere preocupar por los menores de 18 años preocúpese de que no vayan a establecimientos donde se venden bebidas alcohólicas que esto ahora a ustedes les da igual y lo permiten.

Me dice que pedir una inspección anual en caso de que una empresa esté sancionada o hay una denuncia, dice es que si hay una simple denuncia, retiramos lo de denuncia si quiere, si me acepta una transacción, que estén sancionadas, las empresas que estén sancionadas que tengan una inspección anual. Si me dice: es que ya han sido sancionadas y ya han tenido su culpa, es que la inspección no es un castigo, la inspección es una prevención que toma la sociedad para evitar que se den conductas que no sean correctas. Y si un establecimiento ya ha sido sancionado, creemos que debe de ser inspeccionado antes que uno que no lo ha sido, creemos que debe priorizarse, aunque sea por un criterio de peligrosidad, que se maneja en muchas leyes que no tengo tiempo para decirle.

Sobre el porcentaje de exceso de aforo, ustedes dicen que un exceso de aforo, claro que es una falta grave, pero nosotros pedíamos que si pasaba uno del 10% que fuera una falta muy grave. Ustedes dicen que hasta el 30% no es muy grave. ¿No le parece mucho el 30%? Se lo hemos aceptado, no quiero tampoco discutir sobre una costa en la que en principio hemos estado de acuerdo, pero yo entiendo que es demasiado.

Y voy acabando, decía que si un alcalde ante una actividad que le consta que es irregular, no actúa, que se le sancionara por omisión, ¿por qué? Porque él es la autoridad para clausurar la actividad y si no actúa está poniendo en peligro a los ciudadanos; entonces un alcalde que no actúa por motivos, a veces normalmente de carácter político o electoralista, que dice yo no me meto por ahí porque pierdo votos o lo que sea, está sacrificando su interés electoral la seguridad de los ciudadanos. Y entendemos que si a un alcalde le consta que una actividad es ilegal tiene que actuar. Usted me dice: que lo denuncien al juzgado, ¿cómo que lo denuncien al juzgado? Al juzgado le denunciarán si hay una desgracia y una catástrofe, que podría pasar y entonces sí que sería responsabilidad suya, pero es él el que tiene la responsabilidad. Y me dice: la multa la tiene que pagar el ayuntamiento; ¿por qué la tiene que pagar el ayuntamiento si es una cuestión suya? No entiendo por qué, o sea, si un alcalde, ante una situación ilegal no actúa, según el Grupo Parlamentario Popular no pasa nada, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo ya, Sr. Presidente. Los alcaldes pueden pasar de actuar si tienen una situación reconocidamente irregular ante sus ojos. Por esto, entiendo, Sr. Oliver, que se equivocan al aprobar la ley tal como está.

Y por último, por lo que respecta a la transacción del artículo 50, ya le hemos significado que la aceptaremos porque creemos que mejora el texto legal.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, me cregui, no era en absolut la meva intenció ofendre-lo, no l'he volgut ofendre ni l'he tractat d'ignorant, l'únic que jo he volgut dir és que m'estranya que des del novembre, octubre de l'any passat, quan es va remetre aquesta llei a informació pública, que es va remetre aquest projecte de llei a tots els grups, doncs m'estranyava que ara fa un any no s'hagués adonat de la importància d'aquesta llei. Això és el que he volgut dir, però jo me cregui que no tenc cap intenció d'ofendre ni ridiculitzar cap parlamentari d'aquest plenari, tot el contrari, Sr. Ramon.

I bé, no tot el que surt a premsa és important només, hi ha coses que no hi surten i també pens que són prou importants.

Pens que aquesta és una llei que hi ha hagut moltes coses que s'han consensuat, Sr. Diéguez, amb vostè per ventura no ha estat possible. Que jo, a la meva intervenció i els meus arguments és un estil lleig, segons vostè, miri, és el meu, m'ho respecti i jo també de les seves intervencions dic el que crec. I dic el que crec, Sr. Diéguez, i mantenc que vostè fa trapes, vostè fa trapes i vostè diu mentides, en aquest plenari diu mentides, aquesta no regula la prostitució, vostè ha sortit aquí damunt i diu: aquesta llei regula la prostitució. No és cert, ho neg rotundament, la prostitució no està regulada ni la regula aquesta llei. I si és il·legal la prostitució, perquè no parlem de prostitució aquí, la llei no en parla, és vostè que en parla intencionadament, perquè clar, això és el seu estil, fer veure coses que no són; acusar i que els altres ens haguem de defensar, però vostè no aporta mai les proves de les seves acusacions, bé, això és l'estil del Sr. Diéguez. Jo no el qualificaré, però és el seu estil.

(Remor de veus)

Per ventura no sé ofendre tant com vostè, n'hauria d'aprendre un poc, Sr. Diéguez, però a la meva edat crec que ja no n'aprendré ni me convé.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Aquesta llei el que fa és regular les activitats catalogades i els establiments eròtics són activitats catalogades permanents

majors. I això és el que fa, però no regula l'activitat, com vostè ha fet lectura del que està dins un annex, que no són els annexos, precisament, no està dins la llei, descriu, no és el mateix descriure una activitat que regular una activitat. Perquè aquesta llei quan després ha d'informar els projectes, s'ha de descriure l'activitat per poder sol·licitar, com es fa en els annexos, també la pròpia llei que és el que s'ha d'aportar a cadascun d'aquests projectes.

Nosaltres amb aquesta llei volem encobrir l'explotació de la dona. Francament, Sr. Diéguez, no crec que, això ja és el darrer que podem escoltar en aquest plenari, que vostè ens acusi d'una pràctica tan baixa com aquesta, Sr. Diéguez, i que a vostè se li hagi pogut passar pel cap i ho hagi pogut dir aquí me cregui que me preocupa moltíssim.

Doncs miri, jo crec que està bé que la llei, quan preveu que aquestes activitats permanents, si se surten del guió pel qual estiguin contractats, sí que això pugui ser una infracció i que la llei ho preveu, me pareix que és lògic que així sigui, per defensar la persona, la institució que hagi contractat aquest espectacle, amb cura precisament que es puguin produir, vostè molt bé ho ha dit, altercats o altres coses que sovint han succeït.

I tornem-hi, torneï, que aquí parlem d'accionistes. Doncs, no senyor, els accionistes no són els socis, la llei parla de socis, no parla d'accionistes. Ara, vostè vol confondre la gent i dir no, escolti, és que aquí tots els accionistes seran responsables, vostè s'imagini tots els accionistes de Telefònica si obren una botiga que no tinguí el permís d'obertura i la llicència d'activitat, seran responsables tots els accionistes de Telefònica? No, home, Sr. Diéguez, i vostè ho sap, vostè ho sap, però ha de venir aquí a fer aquesta comèdia. I jo què vol que li digui? Li accept, li respect, però com és natural, la discutiré.

Me creguin que aquesta és la llei que necessiten, que necessitaven els ajuntaments i que necessitaven els tècnics municipals. I no és una llei gens discrecional, precisament el que s'ha volgut evitar és la discrecionalitat que tenen fins ara els tècnics municipals, d'haver d'interpretar la llei, d'haver d'interpretar la norma. I que a uns municipis s'estreny més o s'estreny menys en funció del criteri, de l'opinió que té aquell tècnic; precisament és una llei, Sr. Ramon, molt detallista i que especifica tots els extrems que hi ha d'haver dins el projecte, fins i tot els plànols, tots els informes, precisament perquè els tècnics no tinguin aquesta discrecionalitat i precisament perquè aquesta llei sigui molt àgil, i no com ara que, per una llicència d'activitat, igual estan dos o tres anys. Això és el bo que té aquesta llei, una llei que clarifica i una llei que simplifica i que va en benefici de tots els administrats, en benefici dels ciutadans i, com no, també, en benefici de l'economia d'aquest país.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, abans de la votació, queda clar que el Grup Socialista admet la transacció de l'esmena 3944, per la qual cosa queda retirada.

I ara passam a votar, bé, queda acceptada amb la transacció de l'article 50. Hi estan d'acord els diferents portaveus? Per tant, passam a votar, si ningú no demana votació separada, la resta de totes les esmenes d'una forma conjunta. Passam a la votació.

23 vots a favor; 29 en contra; cap abstenció.

Ara passam a la votació dels articles que s'hi mantenen esmenes i, si cap grup no demana votació separada, farem votació conjunta dels articles 4, 19, 30, 32, 33, 34, 36, 37, 44, 45, 50, 59, 60, 68, 70, 87, 93, 103, 104, 114, 115, 116, 117, 122, disposició addicional tercera, disposició derogatòria única, exposició de motius i annex I. Passam a la votació.

29 vots a favor; 19 en contra i 4 abstencions.

I ara finalmente es passa a la votació dels articles als quals no s'hi mantenen esmenes. Senyores i senyors diputats procedim a la votació.

Unanimitat, 52 vots a favor.

Es faculen els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tinguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

(Aplaudiments a la sala)

V. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 2992/06, de l'esport de les Illes Balears.

Passam tot seguit al debat del punt cinquè de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 2992/06, de l'esport de les Illes Balears.

En primer lloc, es debateran les esmenes que es mantenen al projecte de llei. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds es mantenen les esmenes que van de la 5265 fins a la 5291. Intervé el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Les esmenes que mantenim vives a aquest debat final de la Llei d'esports les intentaré exposar de forma ràpida.

L'esmena 5265 planteja incorporar un nou apartat a l'article 10, el qual fa referència a les competències de l'administració de la comunitat autònoma, que és regular els requisits de les instal·lacions i establiments destinats a la pràctica de qualsevol tipus d'esport.

L'esmena 5266 la retirem perquè, amb les distintes modificacions que s'han fet a aquesta llei, des de la redacció inicial fins al final, a un altre articulat ja està establert que hi ha d'haver cens per a cada illa. Per tant, la retirem.

La 5267, plantejam, a l'article 11, que seria l'article que estableix les competències dels consells insulars, introduir un nou apartat que plantegi que és una competència dels consells vetllar per les condicions reglamentàries de seguretat i higiene de les instal·lacions esportives dels consells insulars.

La següent esmena a l'article 11, també planteja que sigui competència dels consells insulars atorgar la llicència a les instal·lacions i establiments de caràcter esportiu.

L'esmena 5269 planteja la necessitat de la inspecció com a una competència, inspecció dels establiments destinats a la pràctica de qualsevol tipus de modalitat esportiva als consells insulars.

L'article 12 planteja que en el si de les competències municipals aparegui un apartat genèric de drets, que plantegi garantir l'accés a la pràctica esportiva de tots els ciutadans i ciutadanes que ho desitgin. Ho plantejam dins el marc de les competències en els ajuntaments, encara que acceptariem canviar-lo o plantejar-ho a una altra banda, però en principi ho varem plantejar així, en funció que era, bé, l'esport base és competència dels municipis.

A l'article 37, l'esmena 5271, aquest article fa referència a expedir llicències als esportistes per determinada federació, per les federacions en concret, i a un moment determinat plantegen que aquesta normativa es pot incorporar als estatuts de les pròpies federacions. Nosaltres senzillament plantejam que s'han d'incorporar, que sigui normativa, que s'incorporin a aquests estatuts.

A l'esmena 5272 nosaltres plantejam que se suprimeixi de la concepció de persones jurídiques en el si dels clubs esportius. Se m'ha argumentat dins els distints debats que hi ha el tema dels ports esportius, el tema dels amarraments i tal, però en fi, nosaltres consideram que el tema de clubs esportius i tal no som massa partidaris d'entendre el tema de les persones jurídiques, que seria la mateixa, bé, la mateixa no, una altra esmena, però tendria la mateixa argumentació la 5273, la qual també fa referència a l'apartat 2 de l'article 45 en el tema de persones jurídiques, que nosaltres plantejaríem suprimir.

L'esmena 5274 també planteja, parla que les federacions esportives puguin exercir funcions públiques de caràcter administratiu i tenir consideració, per tant, d'entitat pública. Nosaltres plantejam substituir el "poden" per "exerceixin", que en definitiva sempre es contempli que aquest fet els comporti ser entitats públiques.

Bé, aquí ja entrem a una sèrie d'esmenes de caràcter de funcionament de federacions, de clubs i d'entitats esportives que jo les definiria, i seré ràpid, per a no allargar-me, però que les definiria, nosaltres diguéssim tenim la pretensió d'aprofundir en la major democratització dels clubs esportius, dels clubs, federacions, entitats, etcètera. I aquí entrariem en un

debat que sempre és un debat complicat, més democràcia, més eficàcia i aquesta discussió cada vegada és complicada.

Bé, d'entrada nosaltres plantejam a l'article 63 que totes aquestes entitats han de tenir assemblea general, han de tenir junta directiva i han de tenir president o presidenta. L'articulat de la llei planteja que poden tenir junta directiva o no tenir-ne en segons quins casos; nosaltres creim que sempre i que, en cas que siguin entitats petites, etcètera, bé, doncs no passa res, fer una junta que no exerceix molt i que, fins i tot, arribat el cas, pot cedir les seves competències si l'assemblea ho accepta, al president. Però que totes tinguin obligació de tenir aquesta estructura organitzativa.

L'esmena 5279 no és excessivament important, però en fi, que quan defineix l'assemblea general, que estam d'acord amb la forma que ho defineix l'articulat de la llei, nosaltres plantejam que hi posi per qui estan integrades, que altra part de la llei, en definitiva, ve a plantejar-ho; que de les assemblees generals no hi participin només els clubs esportius, o sigui que tinguin dret a tenir representació dins l'assemblea general no solament els clubs esportius sinó els jutges, els àrbitres, els tècnics, etcètera.

L'esmena 5280 té a veure amb el que havia dit abans, la llei estableix, l'esquema de funcionament seria: assemblea general, l'assemblea general elegeix un president o presidenta, el president o presidenta nomena la seva junta. Nosaltres pensam un esquema que consideram més democràtic que és que l'assemblea general elegeix junta i elegeix president o presidenta i la junta és elegida i respon davant l'assemblea i no és un òrgan, en fi, en definitiva és una concepció més presidencialista de la que té la llei, que en determinats casos es pot explicar quan parlem d'entitats petites, però que bé, la generalitat de les federacions, etcètera, que són àmplies i tal, doncs pensam que és molt millor, molt més democràtic plantejar-ho d'aquesta forma.

L'esmena 5281 és el mateix, va un poc vinculada a això quan fa referència, l'article concretament diu: si n'hi ha -si n'hi ha es refereix a la junta directiva-, nosaltres pensam que n'hi ha d'haver sempre, sempre el si n'hi ha.

La 5282 és el mateix que he dit abans, és l'article on, segons la llei, l'article 65.3, que planteja que és el president qui nomena la junta directiva, nosaltres suprimim això en funció que consideram que la junta ha de ser elegida per l'assemblea general.

L'article 78, apartat 1, que és la nostra esmena 5284, fa referència a les federacions integrades a federacions espanyoles, que les dona una categoria determinada, que ara no record quina és, però la trobaré tot d'una, sí: "Les federacions esportives de les Illes Balears integrades a les federacions esportives espanyoles són entitats d'utilitat pública". Nosaltres creim que les federacions exclusivament autonòmiques que no estiguin federades a les federacions espanyoles també han de tenir consideració d'entitats públiques. O sigui, som bastant més moderats que altres, no demanam federacions pròpies per fer campionats a nivell internacional, però home, almenys, si només són d'aquí que tinguin el mateix reconeixement que si estan vinculades a nivell estatal.

L'article 107, l'esmena 5285, aquest és un article que té diverses interpretacions, en definitiva jo reconec que el mateix article fa referència que activitats d'entrenament a les instal·lacions municipals no deixa que, dona preferència, per dir-ho d'alguna forma, a les competicions. Nosaltres pensam que sempre ha de tenir preferència el ciutadà i la ciutadana que vulgui practicar esport, que són molts els casos o molts d'ajuntaments on al final el llistat d'activitats que es fan a un polisportiu, al final tenen preferència altres, sempre clubs, federacions esportives, etcètera, i va en detriment de la participació global del ciutadà.

I ja acab, perquè les tres darreres esmenes van en el mateix sentit, però es poden englobar en una que és la composició del Tribunal Balear d'Esports. La llei planteja que aquesta composició és de tres membres, tres, tres i tres, o sigui de la representació de l'administració, tres representants de l'administració de l'administració; tres de l'Assemblea Balear i tres del Col·legi d'Advocats, si al final me l'aprendré de memòria, sí. I nosaltres el que plantejam és perquè tenguim un caràcter més independent, doncs que siguin dos per l'administració, dos per l'Assemblea i cinc pel Col·legi d'Advocats, tampoc no és que sigui excessivament substancial, però li dona un caràcter, tot el que sigui un tema de tribunals i de litigi com més independent sigui de l'administració doncs aparentment millor per al propi funcionament.

I res més, aquestes són les nostres esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. De les que mantenim retirarem la 5404 i la 5406, perquè amb transaccions que hem arribat amb altres esmenes aquestes dues perden el seu sentit.

Referent a les que mantenim, començarem pel principi. Demanam, després de l'article 1, un nou article que faci referència al dret de l'esport. Pensam que és important que les administracions reconguin el dret que té tota persona a practicar l'esport i a la vegada a garantir que es pugui practicar amb igualtat de condicions i d'oportunitats.

La següent, la 5399, és una esmena pràcticament tècnica que demana unificar capítols, perquè entenem que deixar un capítol amb un únic article és com a ridícul i, a més, una qüestió tècnica i també perquè la llei quedi un poc més mona.

A la següent demanam afegir, abans de l'article 5, un article sobre principis generals. Pensam que és bo que dins la llei venguin ordenades i una de les primeres coses que hi apareguin siguin els principis generals. Molts d'aquests principis coincideixen amb un altre article que ja existeix, però hi afegim temes com l'eficàcia, la descentralització, la col·laboració i participació que pensam que és bàsica a totes les administracions i a lleis que afecten, com en aquest cas, la comunitat autònoma, els consells, els ajuntaments i llavors moltes entitats, aquests temes són molt importants.

Demanam també, a una altra esmena que parla d'objectius, substituir, allà on diu "finalitats", substituir-ho per "objectius". Tècnicament entenem que el que proposa no són finalitats sinó que són objectius a complir per les administracions. Dins aquests objectius demanam incloure'n un de nou, que seria "Vetllar per la consecució d'una pràctica esportiva saludable". Parla a qualque moment de coses de salut, però pensam que vetllar per una pràctica esportiva saludable sense violència i sense mètodes extraesportius ha de ser un dels punts principals que s'ha d'emmarcar a totes les administracions.

Després, demanam suprimir un apartat molt concret de l'article 5, que és el que fa referència que la comunitat autònoma o les administracions han de facilitar i promoure el patrocini i la col·laboració empresarial. Si no apareix això dins la llei ben igual hi pot haver col·laboració, però crec que no és funció de l'administració promoure el patrocini dels empresaris en temes esportius, l'administració ha de promoure la pràctica de l'esport, ha de garantir igualtat de condicions, ha de facilitar que es pugui dur a terme, però no precisament el patrocini empresarial, amb tot això que suposa, a molts d'àmbits.

Després hi ha tres esmenes que van en el sentit, la 5407, 08 i 09, de substituir l'article 10 i dividir-lo en diferents àmbits. Pensam que és bo que les competències de la comunitat autònoma quedin clarificades i que cada article faci referència a un àmbit concret: competències amb caràcter general; competències en relació amb entitats esportives, en relació amb instal·lacions i en relació amb les competicions. A part d'això, de dividir les que ja posava l'articulat original, evidentment hi hem afegit també temes més polítics i més compromís per part de la comunitat autònoma, sobretot en instal·lacions esportives que pensam que és bàsic perquè es puguin dur a terme, sobretot quan fa referència a instal·lacions que un ajuntament o un consell insular no podria assumir o que afecten pràctiques que puguin afectar equips de diferents àmbits territorials, tot i que és ver que és difícil a unes illes, però sí que a qualque moment es pot fer.

Després, ja dins les competències dels consells insulars, demanam incloure, quan fa referència que correspon a l'administració del consell, que s'incloguin també les establertes a la Llei 6/1994, de 13 de desembre, d'atribució de competències. Si no posam això, hi ha qualque article que, com que aquesta llei és posterior, faria perdre qualque competència al consell insular. Per tant, pensam que és bo que la llei digui que té les que diu aquí i les que diu l'altra llei perquè l'altra llei no decaigui, la qual per a nosaltres és molt important.

També dins les competències dels consells afegim que una d'aquestes ha de ser col·laborar, dins el seu àmbit territorial evidentment, amb la resta d'administracions, amb els ajuntaments i diferents entitats en tot allò que fa referència a l'esport base, que pensam que una llei de l'esport ha de fer referència sobretot, ha de garantir sobretot l'esport base, aquell que pot practicar qualsevol persona sense necessitat de tenir grans capacitats.

Després, demanam a l'article 16, afegir-hi, allà on diu "promoure la pràctica de l'activitat física i esportiva", demanam afegir-hi "i facilitar especialment aquesta pràctica a la població de dret escolar, al jovent, a les persones de la

tercera edat, les persones discapacitades, i després, així com diu, els sectors socials més vulnerables". Creim sincerament que és tasca de les administracions facilitar aquesta pràctica, no només de les persones federades, de les persones que pertanyen a un club, sinó d'aquelles persones individuals que per salut, fins i tot per lleure, practiquen una activitat física i se li ha de garantir.

Després demanam posar títol a un programa d'esport escolar.

Després, a l'article 18, el qual fa referència a la pràctica de l'esport escolar, al concepte d'esport escolar, nosaltres demanam afegir un segon paràgraf que digui que l'esport escolar ha de ser, preferentment, polisportiu, amb la finalitat de garantir que la població escolar pugui conèixer la pràctica de diverses modalitats. És a dir, hi ha una certa edat que és important que a les escoles es pugui practicar tota casta de cosa, una mescla, i no centrar-se exclusivament en bàsquet, futbol o tir amb fona, sinó que sigui polisportiu, perquè després, cadascú segons les seves capacitats i característiques físiques es pugui adaptar a un d'ells per seguir practicant després. Però si no el coneix abans, difícilment s'hi podrà apuntar.

A l'article 19, demanam, allà on fa referència a la comunitat autònoma, que diu que ha d'aprovar el programa d'esport escolar; nosaltres entenem que s'ha d'aprovar amb la participació dels consells insulars i dels municipis, perquè són els que l'aplicaran. Per tant que el govern aprovi un pla sense la participació dels consells i dels ajuntaments, que seran els que l'han d'aplicar, no ens pareix correcte i per això demanam que s'inclogui aquest apartat aquí dins.

I demanam que es llevi del punt següent, del punt 2, que deia que ha d'afavorir la participació de les entitats esportives. Pensam que els consells i els ajuntaments no han d'estar dins el mateix nivell de participació que les entitats esportives sinó al mateix nivell de participació que el govern.

També, dins aquest mateix article 19, el qual fa referència a una pràctica continuada en edats posteriors, nosaltres demanam de substituir allà on diu "en el futur", que fa referència a l'esport escolar, demanam que la consecució de les condicions físiques i de salut, una formació adequades que permetin la pràctica continuada de l'esport en edats posteriors i/o una pràctica esportiva avançada. El redactat actual de l'article pareix que només posa l'objectiu a cercar esportistes d'elit i entenem que qualsevol persona, siguin quines siguin les seves capacitats, pot fer qualche activitat física o pràctica esportiva. I per tant, encara que no sigui primer nivell, pensam que aquesta redacció és molt més encertada.

Després hi ha tota una sèrie d'esmenes en què demanam substituir allà on diu "cada universitat", les universitats radicades a les Illes Balears, per "la Universitat de les Illes Balears". Quan parlam d'esport universitari entenem que ha de ser l'esport que practiquen els universitaris i en aquesta comunitat la que existeix és la Universitat de les Illes Balears. Entenem que la UNED no entraria dins el que nosaltres entenem dins aquest àmbit, però sobretot entenem que universitats han de ser públiques a una comunitat com la nostra

que són petites i no hem d'obrir a través d'una llei d'esport possibilitats de crear noves universitats, que ja ens basta amb el que tenim.

Després, a l'article 23, el qual parla d'esports autòctons, diu quins són els esports autòctons i demana que es reconeguin, i nosaltres demanam que s'afegeixi "afavorint especialment la secció dins les associacions i entitats esportives ja existents". Si hi ha qualche modalitat autòctona de qualche tipus de futbol o de pilota o del que sigui o de cosa de cavalls és més operatiu que s'incorpori dins la federació existent, encara que sigui d'una altra modalitat, que crear federacions noves que dispersen els esforços a l'hora de realitzar tasques i de fer feines.

L'article 25 fa referència a l'esport dins la natura i nosaltres trobam que una llei, per molt de l'esport que sigui, no ha d'afavorir que es pugui fer realitat qualsevol esport a la natura o dins els espais naturals; hi ha espais naturals que s'hi podrà fer alguns tipus d'esports i n'hi haurà uns altres que no s'ha de poder ni deixar passar, segons les temporades. Per tant, demanam substituir allà on diu "afavorir la pràctica esportiva dins la natura" per "de fer compatible la pràctica esportiva amb el respecte i la protecció de la natura". Jo entenc que segons quines pràctiques de motocròs o de moltes altres coses no s'han de fer a segons quins llocs naturals.

Després demanam la creació de delegacions insulars de les federacions esportives, pensam que és bo que estigui dins l'articulat de la llei que les federacions poden crear delegacions insulars i que només en crearan una a cada una de les illes, no hi haurà dues delegacions insulars a Menorca d'una mateixa federació.

I després, ja quan parlam del Pla director sectorial d'instal·lacions esportives, el que ha de fer el Govern, demanam que es faci d'acord amb els plans insulars. El lògic seria que cada consell fes les seves i després el Govern ajuntàs les dels consells i si en té qualcuna de pròpia i es fes conjuntament i no d'una manera separada o descoordinada.

Després, a l'article 109 demanam això, que cada consell elabori el seu propi pla d'instal·lacions esportives en col·laboració amb els ajuntaments del seu àmbit territorial.

I després, ja dins el Tribunal Balear de l'Esport, a més dels membres que s'estableixen a l'article 11, ja que hi ha persones representants de l'administració de la comunitat autònoma, o sigui, del Govern, també hi ha hagi un representant per a cada un dels consells, els quals també són administracions i també estan implicades en el tema de l'esport.

I ja per acabar, una esmena molt general, que, des de l'aprovació de la Llei de la dona, feim pràcticament a totes les lleis, que és revisar el llenguatge perquè quedi políticament correcte i no hi hagi expressions sexistes o que invisibilitzin les dones.

I res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, y es mi última intervención hoy pendiente de la réplica, con lo cual quiero animar con ello a todos los diputados de la cámara para que tengan paciencia en este día tan señalado para mí.

Bueno, empezamos, vamos a citar las enmiendas que hemos presentado a la Ley del deporte, que presentamos en su momento una enmienda a la totalidad porque considerábamos, por los argumentos que expusimos, que no era una ley aceptable en general, y ahora nos toca llegar aquí a esta cámara, después de haber pasado las enmiendas parciales. No voy a leer una a una las diferentes enmiendas que tenemos sino que voy a intentar agrupar en cuatro o cinco cuestiones o seis más importantes los puntos de discrepancia que tenemos acerca de esta ley; ley que, por cierto, viene a este parlamento hoy a debate de su aprobación, huérfana de conseller que nos la traiga de la mano y que por lo menos le dé unas palabras de consuelo, como ha hecho el Sr. Rodríguez, mínimas y escasas, ante la ley anterior, pero esta no tiene, ya digo, viene huérfana.

Y no me extraña que no se la quiera mucho porque es una ley que tanto en la forma como en el fondo no es ni mucho menos una buena ley. Es una ley que llegó bastante mal en la forma, que tuvo que ser seriamente corregida en la forma en el trámite de ponencia y respecto al fondo, realmente aporta muy pocas cosas nuevas y muchas menos nuevas de interés para los deportistas de las Islas Baleares, incluso creemos que muchas cosas pueden ser perjudiciales para los intereses de nuestros deportistas. Ya digo que en lugar de ir señalando las enmiendas presentadas por nuestro grupo y refiriéndonos por el número, y a la vista de que no es probable que en este trámite se apruebe ninguna de las muchísimas enmiendas que hemos presentado, 95 enmiendas hemos presentado a esta ley, dedicaré mi intervención a destacar aquéllas que entendemos que habrían mejorado la ley con su aceptación, indicando cuál es nuestra postura al respecto.

La ley empieza teniendo un defecto sustancial que es no teniendo claro el concepto de deportista, parece que es un concepto básico simple y sin duda asombrará a todos que diga que el concepto de deportista no está claro. Les pondré un ejemplo, la ley conceptúa como deportistas tanto aquéllos que propiamente practican deporte como también a los jueces, árbitros y técnicos, y nuestra propuesta consistía en separar conceptualmente a jueces y técnicos de los deportistas. Y creo que habría sido una buena solución para eliminar las contradicciones que tiene la ley. Considerar a los técnicos y a los jueces deportistas les obliga a cumplir una serie de determinados requisitos en determinadas circunstancias que creo que no es lo que puede buscar esta ley, pero nos encontramos sobre todo con que existen una serie de contradicciones importantes a lo largo de la ley; por ejemplo, el artículo 35 distingue al deportista del juez del árbitro y el técnico, y son tratados todos de forma distinta. Si en la definición deportista es tanto el juez como el árbitro como el técnico como el propiamente, para entendernos en sentido estricto, deportista, ¿por qué el artículo 35 habla de deportistas

por un lado y de jueces, árbitros y técnicos por otro lado? ¿Por qué el artículo 52, en las federaciones deportivas, distingue que están formadas por deportistas, técnicos, jueces y árbitros? Si deportista era un concepto que englobaba todos los anteriores ¿por qué se distingue esto? Se distingue porque, efectivamente, se debería de haber distinguido en el concepto, pero por no aceptar una enmienda de la oposición al respecto, pues la ley ha quedado hecha una chapuza de este estilo. Entonces, en un sitio un técnico será un deportista, en la definición, mientras que cuando hablamos de federaciones se distinguirá entre deportistas, técnicos, jueces o árbitros, lo cual entiendo que es correcto. Si un técnico, juez o árbitro es deportista, debe ser tratado como tal a lo largo de toda la ley, si no, nos encontramos con estas paradojas.

El concepto de deporte, bueno, aquí no es que haya una incorrección técnica, pero creo que hay un error de filosofía, porque cuando se define deporte se emplean expresiones tales como “aquéllo que sirve para superarse en voluntad y espíritu”, y señala el deporte como un “elemento de superación personal y colectiva”, y se rechazan enmiendas de nuestro grupo parlamentario en las que se decía que se consideraba el deporte como un elemento que fomenta la integración social o que sirve al correcto desarrollo de la personalidad. Es decir que el Partido Popular opta más por el modelo que podemos ver cada día en el manga japonés, por no remitirme a otras épocas antiguas, de la superación en voluntad y espíritu, y a la superación personal y colectiva, a ese esfuerzo ímprobo del héroe que demuestra sus valores frente a la comunidad que a ver el deporte como un elemento de integración social o del correcto desarrollo de la personalidad. Claro, son conceptos de derechas y conceptos de izquierdas y la diferencia incluso llega, y es evidente, en el mundo del deporte. Por eso digo que un concepto del deporte basado en la voluntad del espíritu y la superación personal y colectiva, nos parece no sólo anticuado sino también peligroso o propio de otras latitudes.

Hay otros graves conceptos, perdón, otros graves defectos conceptuales en la ley. Mire, uno de los mayores problemas que ha tenido el mundo del deporte durante los últimos años ha sido distinguir entre lo que es una modalidad deportiva y lo que es una disciplina deportiva. Ha habido un montón de sentencias en prácticamente todos los tribunales autonómicos, tribunales superiores de justicia, incluso del Tribunal Supremo, acerca de la definición de modalidad deportiva, y se indica, de forma prácticamente unánime en todas, salvo una pequeña discrepancia que hubo en una sentencia de Extremadura, que a cada modalidad deportiva corresponde una federación, y dentro de esa modalidad deportiva a la que corresponde una federación puede haber diversas disciplinas deportivas. Me explico: tenemos una federación de vela y dentro de la federación de vela puede haber diferentes tipos de embarcación con la que practicar el deporte; tenemos una federación donde se practica la modalidad de fútbol y podemos tener diferentes modalidades: fútbol playa, fútbol 8, en fin, una serie de diversas cuestiones. Pues bien, esta ley es confusa al respecto, hasta el punto de que confiere a la administración del Gobierno la facultad de autorizar nuevas disciplinas deportivas, cuando entiendo que una nueva disciplina sólo debe darse dentro del ámbito de una federación. O sea, si bien es correcto que la administración autorice cada modalidad deportiva, y con ello se autorice una federación para cada modalidad deportiva, las

distintas disciplinas entiende que debe de ser algo que pertenezca al ámbito interno de una federación. Es decir que si la federación de vela quiere hacer en vez de la clase 4-70, la clase 4-70 y medio, pues no tenga necesidad de autorización por parte de la administración.

Por otro lado, no se aclara en absoluto la responsabilidad de la financiación en el mundo del deporte, es más, se dan algunos pasos atrás significativos. Miren, desde que se produjeron las transferencias de competencias deportivas a los consells insulares, hubo una serie de conflictos entre las dos instituciones, consells insulares de un lado y administración de la comunidad autónoma, para aclarar algunos detalles. Y ahora que por fin parece que ha quedado claro, o había quedado claro, el reparto de responsabilidades, la ley viene a complicarlo. En primer lugar, se niegan a aceptar una enmienda para la transparencia, presentada al artículo 10.3.a), a fin de que en los presupuestos de la comunidad autónoma se consigne de forma individualizada la cuantía de las aportaciones a los consells y ayuntamientos para las instalaciones deportivas, consideramos que esto sería bueno que fuera en el presupuesto, para impedir sobre todo la táctica Rodríguez, consistente en entregar dinero para un fin determinado en materia deportiva según las necesidades políticas del Partido Popular, como todo el mundo ha podido observar que ha ido haciendo en Calvià. En Calvià quien subvenciona las instalaciones deportivas no es la Conselleria de Deportes, ahora le llamaremos solamente de deportes porque en esta materia estamos, sino que es el conseller de Interior; es el conseller de Interior el que, por medio de un consorcio raro que ha creado con el alcalde de Calvià, pues le da un dinero y así pues todos esos problemas que ha habido en algún momento pues van como la seda. Pero es la Conselleria de Interior la que da dinero, y no me lo pueden negar porque es así, da dinero al alcalde de Calvià, concretamente.

Por otra parte, en el artículo 11.1, obligan a los consells a pagar los desplazamientos de los deportistas en las competiciones de ámbito balear, cosa que hasta ahora no era así. Hasta ahora, cuando había una competición de ámbito balear, es decir, organizada por el Govern de les Illes Balears, y que esto fue una reivindicación de los consells histórica, que se resolvió, recuerdo entre gritos, en el polideportivo Príncipes de España, entre el director general de Deportes de aquella época, Ventura Blach, y el Sr. Marcelino Got que estaba por allí, y uno mismo que está aquí y otros consellers de otros, que también alguno hay por aquí, se resolvió, después de mucha discusión, que las competiciones de ámbito balear las pagaría el Govern de les Illes Balears, puesto que es el que organiza. Y esto, ahora con el artículo 11.1, se tira para atrás, de manera que tendrán que pagarlas los consells.

Se crean también una serie de asociaciones un poco extrañas que son las agrupaciones deportivas. Esto vendrá a complicar el panorama federativo, el Gobierno propone crear las agrupaciones deportivas que son algo así, para que se me entienda, como el embrión de una federación, puesto que su finalidad es fomentar y practicar modalidades o disciplinas deportivas existentes o que puedan llegar a existir y que no estén asumidas ni incluidas en las federaciones deportivas de las Illes Balears. Es decir que se puede crear una agrupación deportiva que sirva para una determinada disciplina futbolística

o de vela o de cualquier otro tipo de deporte y que se practique a su aire; hombre, cuando se dice que no estén asumidas ni incluidas en las federaciones deportivas de las Islas Baleares ahí podemos tener un cierto problema de interpretación, o sea, si se crea una agrupación deportiva que practique una disciplina nueva de fútbol que en este momento no está asumida por la federación ¿podrá existir o no podrá existir? ¿Estamos empezando a duplicar embriones de federaciones futuras? Creo que eso sólo sirve para complicar un panorama que a veces es bastante tenso y confuso. Por eso nuestra propuesta es eliminar las agrupaciones deportivas, puesto que sólo servirán para crear confusión en el mundo del deporte.

Respecto a las federaciones, la mayor innovación que se propone es suprimir las juntas directivas, que ya no serán obligatorias. ¿Qué quiere decir esto?, que cuando se hace una elección en una federación se escoge una asamblea, y esa asamblea luego escoge a una junta directiva y a un presidente; hay un presidente, una junta directiva, etc. Entonces resulta que si la asamblea es plural esa pluralidad no estará representada en ningún órgano de gestión, si no hay junta directiva, porque habrá un solo presidente que será de una tendencia A, B, C o de lo que sea, pero la junta directiva, al no existir, no habrá dentro de lo que es el gobierno de una federación diferentes tendencias o diferentes opiniones, con lo cual entendemos que se pierde democracia interna en el funcionamiento de una federación. Es muy normal que para que salga elegido un presidente se llegue a veces a un pacto entre distintas tendencias que se dan en la asamblea, y entonces se diga "bueno, si tenemos seis miembros, pues cuatro serán míos, dos del otro grupo", etc., etc., se buscan componendas que sirven, entre otras cosas, para que haya una mayor pluralidad. Entonces una federación en la que no exista junta directiva, pues la consecuencia será que acabarán siendo organismos de poder unipersonal del presidente. Si el argumento es que hay algunas federaciones, el argumento a favor de quitar la junta directiva es que hay algunas federaciones que no consiguen reunir miembros suficientes para organizar una junta directiva, más valdrá que dejen de existir como federaciones, puesto que si no hay suficiente gente dedicada a un deporte hasta el punto de que no permite disponer de junta directiva, ¿para qué tiene que haber federación?

Luego -y ya voy finalizando- hay una serie de cuestiones varias. Nosotros hemos dicho y lo seguimos manteniendo que si algo hace que la ley sea urgente, y con ese trámite se ha ido despachando en este parlamento, es que la ley da facilidades para entregar dinero directamente a empresas privadas. A partir de ahora se podrán privatizar los centros deportivos de alto nivel autonómico y así se dispone en el artículo 86, según el cual la comunidad autónoma podrá firmar convenios con empresas privadas para que hagan esos centros de alto nivel autonómico, con lo cual vamos privatizando lo que es la esfera del deporte. Así mismo también se concede a las fundaciones la posibilidad de inscribirse como entidades deportivas, afiliarse a una federación o agrupación deportiva, y con ello, una vez inscritas en el registro de sociedades deportivas, según el artículo 80, las fundaciones ya pueden acceder a las ayudas que ofrezca la comunidad autónoma de las Islas Baleares, con lo cual algunas fundaciones de no muy grato recuerdo por el elevado coste que nos supone contratarlas, y con las cuales, según me dicen en la Conselleria de Deportes -permítanme que

le reduzca el título en este momento-, no tienen ningún contrato, pero que sí que se lo han prometido puesto que asistí a un acto público en que a una fundación se le prometió que tendría dos años más de contrato, pues va a ser mucho más fácil poder llegar a contratar directamente sin muchos obstáculos por parte de Intervención.

Y para curarnos de este sofoco pasaremos a la medicina deportiva. La medicina deportiva fue transferida a los consells insulares, pero ahora, mediante el artículo 94, el Gobierno recupera la competencia sin contar con nadie y, lo que es peor, se niegan a aceptar enmiendas presentadas por nuestro grupo por las que pretendemos que todos los que se inicien en una práctica deportiva tengan la obligación y el derecho de pasar una revisión médica que garantice que están en condiciones para la práctica deportiva; es decir, una cosa que fue una conquista del pacto de progreso cuando empezó en el Consell de Mallorca, que todos los chicos que empezaran a entrar en la vida deportiva pasaran por una inspección médica, aquí se vota en contra.

Hay otra serie de cuestiones que pasaré más rápidamente, puesto que el tiempo se me acaba. El Plan director sectorial de instalaciones deportivas, que prácticamente lo que se nos viene a decir es que lo hará el Gobierno de las Islas Baleares pero no lo pagará, o sea, impondrá a las demás instituciones cuál es ese plan porque lo hará el Gobierno; yo les pedía que distinguiéramos aquí dos cosas: lo que son instalaciones deportivas de la comunidad autónoma de las Islas Baleares y lo que son instalaciones deportivas de interés para las Islas Baleares como conjunto, que no es la mismo. O sea, yo entendería perfectamente que el Gobierno de las Islas Baleares quiera hacer un plan de instalaciones deportivas de interés balear y determine, por ejemplo, que en cada isla tiene que haber dos o tres instalaciones equis de determinadas características; esto lo entendería, y que las pagará también, por supuesto. Ahora, lo que no puedo entender es que vaya a determinar todas las instalaciones que tenga que haber en las Islas Baleares y las competencias transferidas a los consells; esto creo que es una inmisión irregular en las competencias.

Sobre la seguridad en las instalaciones solamente haré una mención, para que se vea el tipo de enmiendas que han sido rechazadas; todas las instalaciones tienen que tener un seguro de responsabilidad civil y nosotros presentamos enmiendas diciendo que antes de que empezaran a funcionar el seguro de responsabilidad civil hubiera sido visado -por decirlo de alguna manera- por la administración, que hubiera tenido el visto bueno por parte de la administración para ver si era suficiente o no, y si la administración decía que era suficiente y no lo era, que la administración tuviera responsabilidad subsidiaria ante el caso de cualquier desgracia. Pues no; responsabilidades para la administración, ninguna. No hace falta revisar el seguro antes de que empiece a ponerse en marcha la instalación, y si se equivoca la administración por esta ley -por otras no lo quiero asegurar, pero por esta ley- no tendrá responsabilidad.

Y por último hay una disposición final a la que hemos presentado una enmienda pretendiendo la adición de una nueva disposición final por la cual la administración de la comunidad autónoma dispusiera de tres meses para anular la inscripción de federaciones que en este momento dupliquen una modalidad

deportiva, porque en esta comunidad autónoma nos encontramos con que existen federaciones que duplican una modalidad deportiva, que cuentan con una sentencia contraria a su existencia; por mucho que estén recurridas las sentencias tienen que procurar cumplirse con independencia del resultado de los recursos; por ejemplo al Sr. Font le han condenado en una sentencia por enchufar gente en el IBANAT, y con independencia que haya recurrido en casación, que tiene todo el derecho del mundo, pues ha arreglado un poco el tema. Yo creo que aquí tenían que hacer lo mismo y no podemos comprender por qué motivo el Grupo Parlamentario Popular se niega a evitar la duplicidad de federaciones que duplican una modalidad deportiva.

Me hubiera gustado tener tiempo también para entrar en el régimen sancionador, que era un completo caos, que mantiene situaciones de cierta inconstitucionalidad que me sería muy largo de explicar aquí, pero, vamos, en definitiva tenemos una oportunidad perdida, una ley manifiestamente mejorable, que hubiera sido muy positivo que hubiera salido por un consenso absoluto, y creo que no hay ningún motivo político de fondo sustancial, por lo menos que yo entienda o que pueda comprender, que impida que pudiera ser posible un consenso. Ahora, si hay otras cuestiones que uno no alcanza o que están suficientemente ocultas para que no se vean, pues ya no puedo hablar de ello, pero entendemos que es una oportunidad perdida y una lástima que esta ley salga como va a salir de este parlamento.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Torns en contra? Sr. Molina.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, president. Señoras y señores diputados, en primer lugar quería dar la bienvenida a los responsables de deportes tanto del Govern como de S'Institut.

Sr. Diéguez, mientras estaba preparando mi intervención estaba leyendo el *Diario de Sesiones* de la enmienda a la totalidad del pasado 4 de julio, y en concreto lo que hace referencia a su turno de palabra, y me ha sorprendido que toda su estrategia vaya dirigida siempre en contra de los que practican el deporte, de una manera o de otra. Hoy mismo, al inicio de su intervención, ha vuelto a repetir lo mismo. Le leo textualmente: "Ésta es una ley perfectamente prescindible; no aporta prácticamente nada". Se sigue manifestando que esta ley se crea para enriquecer a algunos empresarios, otra falsedad del Sr. Diéguez. Y para más inri nos dice, en calidad de prestigioso abogado, que la presente ley será nula de pleno derecho a partir del día de hoy, del día que salga aprobada, si Dios quiere.

Bien, será usted ahora el que tenga que dar la cara a cada uno o una de los 90.000 deportistas que tenemos federados en las Islas y decirles que usted los dejará desprotegidos en temas de dopaje, tema en el cual usted mintió una vez más, metió la pata hasta el fondo. En ese mismo *Diario de Sesiones* del día 4 de julio y de una de sus intervenciones le leo: "Pese a encontrarnos con un caso bastante claro, según parece, de

dopaje, en referencia a la operación Puerto...". Estas palabras, Sr. Diéguez, las dijo usted, y yo le recuerdo que la jueza no ha imputado hasta el día de hoy a ningún deportista del equipo, ningún deportista del equipo Illes Balears ha sido imputado ni sancionado, y esto sí que me gustaría que quede bien claro. Usted esta mañana ha pedido al conseller que pida disculpas. Bien, a mi me gustaría que en algún momento usted se disculpase por haber faltado a la verdad y por haber vertido esas falsas acusaciones contra estos deportistas que nos están representando.

Sr. Diéguez, nuestro grupo parlamentario no aceptará ninguna enmienda que proceda de alguien que falta constantemente a la verdad y que, por otra parte, no considera necesaria esta ley. Le acabo de dar la respuesta que usted me pedía antes.

Sr. Diéguez, haga un esfuerzo. Practique el juego limpio. Supere sus fobias, y ojalá en lo que queda de legislatura tome su alma el espíritu olímpico que todos estamos deseando que le venga.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

Sr. Rosselló, es evidente que nos separa un abismo ideológico. Hemos intentado hacer entre todos una ley nada intervencionista y que conforme a los nuevos tiempos que corren se cuente con la empresa privada. Yo le quiero dar las gracias personalmente en nombre de mi grupo por la predisposición que ha mostrado en todo el trámite parlamentario; he podido encontrar en usted a una persona con la cual se puede dialogar al margen de las ideologías. Le vamos a aceptar desde nuestro grupo la enmienda 5271 y la 5281, de la misma manera que le vamos a proponer una transacción a la 5265; allí donde dice "*afegir a l'article 10.3 un nou apartat que digui...*", nosotros le proponemos cambiarlo por "*afegir a l'article 110 un nou apartat g)*". Y también le vamos a proponer una transacción a la 5268; allí donde dice "*afegir a l'article 11 un nou apartat*", nosotros le proponemos "*afegir a l'article 12 un nou apartat i)*", y quitando del texto propuesto la palabra "*l'ensenyament*".

Sra. Mascaró -y no por mujer, como nos decía ayer, la he dejado para lo último, sino porque le tengo mucho aprecio-, es cierto que podemos compartir el fondo...

(Remor de veus)

...y el concepto de la ley. También, y como no podía ser de otra manera, le doy las gracias por la aportación de su grupo a la Ley del deporte. Creo que ha sido una aportación necesaria y muy enriquecedora, gracias de verdad. Si bien hay dos temas que todavía no tenemos la coincidencia necesaria para formar parte del mismo grupo parlamentario, que son aquéllos que hacen referencia a inclusión de los temas relacionados con la financiación de la empresa privada y todos los temas relacionados con las universidades instaladas en nuestras islas o las que posiblemente algún día se puedan instalar, sean de carácter privado o sea la misma UNED.

Sra. Mascaró, le vamos a aceptar la enmienda 5411, la 5412, la 5417, y como no podía ser de otra manera y para que

quede una ley impecablemente adaptada a los tiempos que corren hoy en día le aceptaremos la enmienda 5435. De la misma manera que le vamos a proponer transaccionar la 5395, eliminando del título que nos propone, "*grups d'especial atenció*", e incorporando el texto al artículo 1 bis. Le proponemos también una transacción a la 5401; le proponemos que quede: "*Article 5. Objectius i finalitats*", y el texto comenzaría diciendo: "*Els objectius i les finalitats de les polítiques actives...*". Le proponemos también una transacción a la 5402, donde le aceptamos la enmienda pero quitando del texto "*sense violència i sense mètodes extraesportius*". Asimismo le proponemos una transacción a la enmienda 5416 pero cambiando el título, quedando "*concepte i finalitats d'esport escolar*", y eliminando del texto: "*...amb la finalitat de...*".

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Molina.

(Petit aldarull a la sala)

En torn de rèplica, Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt breument, Sr. President, per anunciar que acceptam les dues transaccions que se'ns fan i per lamentar que al final no hagi estat possible incloure totes les esmenes, que no tenien altre objectiu que democratitzar el funcionament de les federacions i de les entitats esportives, element que consideram molt important i necessari i, bé, també evidentment altres elements que fan referència a persones jurídiques, empreses, etc., etc.

Jo no vull afegir res més. Senzillament és una llei que ha estat molt accidentada, que va començar amb un informe negatiu dels mateixos tècnics jurídics del Parlament, que se va haver de canviar pràcticament totalment i que, bé, ha tengut una tramitació complexa i complicada, probablement no tant en funció de les persones que han treballat en ella, sinó per les pressions del Partit Popular, que els va pegar una espècie de desfici per presentar lleis quan s'acostava el darrer estiu, el darrer any, perquè els en quedaven moltes dins el calaix i haguessin quedat fatal a l'hora de fer un balanç i, en fi, totes varen entrar de cop i es va haver de fer molt de pressa.

Bé, el fet és que les nostres posicions i les seves han quedat clares i res més. Molt bé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair les il·loances del Sr. Molina i dir-li que és vera que no tenim

totalment coincidència, però li puc assegurar que està molt més a prop vostè del Grup del PSM que jo del Grup del Partit Popular.

(Rialles)

Realment vostè és bastant més bo de convèncer que jo. Vull agrair el to i dir que acceptarem les transaccions, sempre quedaran millor amb la transacció que amb el text original, i he de lamentar que no els haguem pogut acabar de convèncer del tot, perquè el Sr. Molina evidentment no forma part d'un grup petit, sinó d'un grup gran on tenen unes idees molt concretes i que no compartim, i per tant això, lamentar que no s'hagin pogut acceptar totes però així i tot agrair-li la tasca que ha fet vostè i l'esforç que hi ha posat perquè poguéssim arribar a acords.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. El Sr. Molina ha hecho probablemente la intervención más corta de hoy; yo voy a hacer la más breve de las mías. Sr. Molina, ha acertado al dar la bienvenida a los representantes de la administración desde el punto de vista del deporte obviando a la Sra. Consellera, porque la Sra. Consellera no tiene que ver con el deporte. Vamos, es lo primero que ha dicho; me ha llamado la atención.

Mire, usted decía que se remitía a unas palabras mías con las cuales yo decía que esta ley serviría para enriquecer a algunos empresarios. Es que lo dije y lo mantengo. Si a un empresario le dan 200 millones por una semana, por un fin de semana, perdón, no hay que exagerar tampoco, creo que se enriquece, creo que sí. Dígame en qué negocio le pagan a un empresario 200 millones de las antiguas pesetas por un fin de semana, dígamele, dígame si conoce a alguno.

Respecto al tema del dopaje que ha sacado, no cité el nombre de ningún deportista porque efectivamente habían salido nombres de deportistas del equipo ciclista *Illes Balears* y tal como salió lo dije: "Según parece, están relacionados con este tema", etc., etc., y una cosa es..., no dije en ningún momento que hubiera ningún imputado, ni muchísimo menos, son dos cuestiones muy distintas; una cosa es que uno esté relacionado y otra cosa es que esté, por supuesto, imputado, que sería una cosa muy distinta.

Ahora, el argumento que ha dado para rechazar todas las enmiendas me parece que es significativo. No aceptan ninguna enmienda porque las he hecho yo. O sea, ese es el argumento de mayor profundidad que he oído. Quizá sea el más sincero, quizá los demás piensen lo mismo pero no se atreven a decirlo, por lo menos le tenemos que dar el premio de la sinceridad. Y luego me ha empezado a decir que si yo miento, que si tal y que si trampas, si puñetas, etc. Mire, me he deprimido tanto, tanto, cuando usted me decía que yo mentía y todo eso que, ¿sabe qué voy a hacer ahora? Se lo voy a decir, lo que voy a hacer: voy a

alquilar una limusina y me pondré en el asiento de atrás a tomar champán con el Sr. Smith. Nada más, Sr. Presidente.

(Rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de contrarèpliques. Sr. Molina, si vol intervenir...

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Sí, Sr. President. Bé, gràcies a Esquerra Unida i gràcies al PSM.

Nada. Sr. Diéguez, usted no quiere la Ley del deporte porque la ha hecho el Partido Popular. Simplemente es eso.

Y después sólo le diré dos cosas. Usted continúa con sus fobias, sigue teniendo en mente que con esta ley se van a enriquecer los empresarios. Sigue teniendo en mente la idea que el equipo *Illes Balears* es tirar dinero y demás. Esto son fobias que tiene en la cabeza y que viene aquí y las saca. Yo no le voy a decir... Me acaban de pasar un documento de la comunidad de Murcia en el cual se habla de la memoria del deporte de la comunidad de Murcia. La portada de la memoria del deporte de la comunidad de Murcia es: "Haz turismo en las Islas Baleares". ¿A usted le parece que esto es tirar dinero con el equipo ciclista *Illes Balears*?

Y después no me queda nada más que decir que naturalmente les he dado la bienvenida, por cortesía naturalmente, a los responsables de deporte del Govern, al director general, y de S'Institut, obviando a la Sra. Consellera porque sé que la tenemos aquí, pero de todas maneras tengo que decir a la consellera que enhorabuena, Sra. Consellera, porque si Dios quiere y no pasa nada en estos dos próximos minutos va a tener el apoyo del grupo de Esquerra Unida y del PSM y no tendrá el apoyo del Grupo Parlamentario del PSOE. Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Molina.

Ara, senyores i senyors diputats, passarem a votar les esmenes d'una forma conjunta d'Esquerra Unida i Els Verds, i record que s'ha acceptat la transacció de la 5265 i de la 5268; són dues transaccionades. S'ha retirat la 5266 i s'han acceptat la 5271 i la 5281. Per tant votarem el conjunt de la resta. Els sembla correcte?

Idò, senyores i senyors diputats... Sí? Del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Aquestes sí; retirades i ara votam el conjunt... Un momentet, per favor. Em pens que... Ho tornaré a repetir per si hi ha cap dubte. La 5266 la retiren vostès; a la 5265 i la 5268 hi ha una proposta del Grup Parlamentari Popular de transacció que vostès accepten; i després els han acceptat durant el debat la 5271 i la 5281. Els altres grups hi estan d'acord?

Bé, idò ara passam a votar la resta, que és el que jo en principi havia dit.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

20 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció.

Ara passam a votar les del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i també he d'esmentar que s'han transaccionat la 5395, la 5401, la 5402 i la 5416, transaccionades. Sí, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Perdoni, Sr. President, i la 5399?

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Sr. President... Sí, la letrada en este caso nos ha dicho que decaía, conforme ha ido el debate.

EL SR. PRESIDENT:

No la tenc dins el llistat que m'han passat del grup parlamentari. Ho tornaré a repetir. Transaccionades, la 5395, la 5401, la 5402 i la 5416. Vostès han retirat la 5404 i la 5406. I s'han acceptat en el transcurs del debat la 5411, la 5412, la 5417 i la 5435. Correcte? Estan d'acord tots els grups parlamentaris? Idò ara passam a votar la resta que no he anomenat o no he esmentat.

Per tant, senyores i senyors diputats, passam a votació.

20 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció.

Ara, senyores i senyors diputats, passam a votar conjuntament totes les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista.

Passam a votació.

20 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció.

Ara seguidament passam a la votació dels articles als quals es mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta, que va de l'article 3, denominació del capítol segon del títol primer, fins a l'article 202. Hi estan d'acord?

Passam a votació.

28 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció.

Finalment passarem a la votació de la resta de l'articulat, al qual no es mantenen esmenes, i si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de tots ells.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

48 vots a favor. Per tant per unanimitat.

Feta la votació es faculten els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de l'esport de les Illes Balears.

(Petit aldarull a la sala i aplaudiments)

VI. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 3322/06, d'arxius i patrimoni documental de les Illes Balears.

Passam tot seguit al debat del punt sisè de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 3322/06, d'arxius i patrimoni documental de les Illes Balears. Per part del Govern té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'aprovació avui, si es produeix, de la Llei d'arxius i patrimoni documental de les Illes Balears, a més de complir amb un mandat parlamentari, ens ha de servir per reflexionar sobre el paper de les administracions i dels arxius en el moment actual i la responsabilitat de les primeres com a successores dels nostres avantpassats, gestors responsables de les antigues administracions de les nostres illes.

La conquesta de Mallorca per Jaume I comportà la implantació d'una nova administració, la qual es va estendre després a Eivissa, Formentera i Menorca. Aquesta administració sorgia per la necessitat de la monarquia de controlar i gestionar els nous territoris, els quals a més estaven subjectes a un procés de repoblament. De manera paral·lela i com a conseqüència de la Carta de Franquesa del 1230, Jaume I dotà el nou Regne de Mallorca amb unes institucions pròpies, esteses igualment a les altres illes a mesura que s'anaven incorporant. Aquestes institucions pròpies, fonamentades en el Jurat i el seu consell es desenvoluparen al llarg dels anys següents fins a adquirir plena maduresa a finals de l'Edat Mitjana.

Però al marge del desenvolupament institucional en si, el que ens interessa destacar avui aquí és que tant les institucions del rei com les institucions del regne a les Illes Balears varen néixer dins la dinàmica que tenia lloc a Europa Occidental respecte del desenvolupament de l'administració dels estats. No en va fou Jaume I qui engegà la Reial Cancelleria com a òrgan administratiu de la Corona i, a més, un procediment administratiu per dirigir-se a tots els oficials i súbdits i per relacionar-se amb altres organismes semblants.

Amb aquests pressuposts, les institucions sorgides a les Illes Balears responien al mateix procediment administratiu, tal com es pot veure si, per exemple, consultam els registres de la Cancelleria de l'Arxiu de la Corona d'Aragó i els seus corresponents de Lletres Reials de l'Arxiu del Regne de Mallorca.

Els paràgrafs anteriors ens serveixen per introduir el que ens interessa avui comentar, les institucions reials i les del Regne es desenvoluparen d'acord amb les funcions emanades dels Privilegis i d'altres disposicions reials. Per desenvolupar aquestes funcions foren necessàries una sèrie d'activitats que, com avui, es trobaven reglamentades en un procediment administratiu. Finalment, les activitats produïren documents, produïren arxius, els quals primer serviren com a instruments per a les pròpies administracions, després es continuaren utilitzant quan eren necessaris, als arxius es troben còpia dels Privilegis de Jaume I, fets als segles XVII o XVIII, i al final han servit i serveixen com a memòria històrica i com a instrument d'investigació.

Malgrat que ni les circumstàncies ni els mitjans eren els d'avui, els responsables dels arxius d'aquelles administracions aconseguiren que una gran part d'aquells arxius hagin arribat fins a nosaltres per servir els investigadors i els ciutadans de les nostres illes, i constituir, a la fi, el nostre patrimoni documental. Encara que la realitat pluriinsular dels territoris que constituïren el Regne de Mallorca fou palesa des dels primers moments, la qual cosa és lògica perquè ve derivada simplement del mateix fet insular, de la investigació del funcionament de les institucions medievals es deriva també la realitat d'unes institucions de govern amb jurisdicció sobre totes les Illes, compatible amb l'actuació dels jurats i del consell de cada illa, d'acord amb els seus privilegis i franqueses, el resultat de tot això s'ha vist reflectit als arxius, de forma que no hi ha cap fons que contengui en exclusiva documentació de Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera; tothom tenia les seves competències, però hi havia una interrelació entre institucions i ningú no discutia que l'autoritat màxima de les Illes Balears residia al Palau de l'Almudaina i per a certes qüestions a la Casa de la Universitat de la Ciutat de Mallorca.

En definitiva, la llei d'arxius i documents de les Illes Balears compleix un compromís a la nostra societat actual i també un deure cap a aquelles persones que feren possible disposar avui d'un riquíssim patrimoni documental. Encara que se'ns acusà del contrari en el debat de les esmenes a la totalitat, la llei mai no ha tengut un afany centralitzador, sinó al contrari, i si s'han utilitzat com a centralitzadors la presència d'òrgans de coordinació o la necessitat de mantenir criteris tècnics unificats, es pot entendre això com a instrument d'oposició política, però demostra un coneixement nul de l'arxivística moderna.

Malgrat la duresa del debat inicial, creim que al llarg de la tramitació de la llei, el treball de tots els grups polítics a les esmenes parcials i dels tècnics de la Conselleria d'Educació i Cultura, ha donat lloc a una reflexió sobre l'articulat de la llei, fruit de la qual ha sorgit el text definitiu que avui esper que s'aprovi en aquest parlament i que, sens dubte, constituirà un èxit de tots.

Així, el projecte de llei estructura un sistema arxivístic de les Illes Balears, de manera que fa compatible l'autonomia de cada subsistema en la utilització d'una normativa tècnica comuna en la línia normalitzadora que emana del Consell Internacional d'Arxius, en aquest sentit s'ha fet un esforç per aconseguir uns òrgans de coordinació equilibrats i amb unes funcions que responen plenament a l'esmentada vocació

coordinadora. Els consells insulars veuen plenament reconegudes les seves competències en matèria d'arxius i patrimoni documental als seus àmbits respectius, i les comissions tècniques insulars adquireixen ple protagonisme en el desenvolupament d'aquestes competències.

La llei té també un especial esment a les administracions locals, tant als àmbits municipal com supramunicipal; és veritat que en alguns casos, com el Consell Consultiu a consideració de la llei, sembla un poc ample per les seves actuals dimensions, però no podem deixar de banda que en els temps actuals, els òrgans administratius creixen ràpidament i el que avui es pot considerar exagerat, demà fins i tot pot quedar curt.

Respecte del patrimoni documental de les Illes Balears, creim que s'ha arribat a una definició equilibrada, sobretot pel que fa a la documentació històrica i amb especial esment a la conservada a l'Arxiu de la Corona d'Aragó. Igualment creim equilibrat el tractament donat al patrimoni documental de caire privat, i la llei aposta clarament per la utilització també de les noves tecnologies.

No podem deixar de donar les gràcies també a tots aquells professionals d'arxius i a l'Associació d'Arxivers, Bibliotecaris i Documentalistes de les Illes que amb els seus suggeriments i les seves observacions han contribuït notablement que la llei sigui avui una realitat. Tampoc no podem deixar de banda que el que avui s'aprova no és un final, sinó l'inici d'una vertadera tasca en matèria d'arxius i patrimoni documental en aquesta comunitat autònoma. L'esforç de fer una llei no valdrà per a res si entre tots no som capaços de desenvolupar uns reglaments que materialitzin la seva aplicació pràctica, és un repte que segurament portarà moltes discussions, però el deure de tothom és arribar a uns acords que ho permetin, per a la qual cosa ens trobaran sempre disposats per aconseguir aquests acords.

Moltes gràcies per la seva atenció.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. A continuació, passam al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei. La primera intervenció serà del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Margalida Rosselló té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. A aquestes hores i sent la tercera llei, supòs que ja tots vostès estan prou cansats. Avui, tal com ha dit el Sr. Conseller fa un moment, ens situam en el darrer debat de la Llei d'arxius i patrimoni, i avui podrem votar i participar, com cal, en el darrer tram de la tramitació de la llei, tenint en compte que hi ha hagut trams en els quals hem participat en el debat, però no hem votat precisament pel sistema que el Govern i el Grup Parlamentari Popular va fer en aquest parlament, fer sessions extraordinàries que nosaltres consideràrem il·legals.

És cert que al llarg de la tramitació d'aquesta llei s'ha millorat l'articulat respecte de la llei inicialment presentada,

perquè, per una part, el mateix Grup Parlamentari Popular es va presentar autoesmenes, concretament vull recordar que en va fer 42, la qual cosa demostra el que precisament ja dèiem quan vàrem fer el debat a la totalitat, i era que tenia aquesta llei greus mancances, per una part a nivell tècnic, i també a nivell del que era l'estructura organitzativa fins i tot qüestionava la normativa actual respecte que són els consells insulars els que tenen la competència respecte dels arxius i el patrimoni. Però, així i tot, i considerant que la llei ha rectificat alguns aspectes tècnics que suposaven greus errades i ha intentant suavitzar la vulneració de la normativa competencial que atribueix, com dic, les competències totals als consells insulars, entenem que no ha sofert la millora necessària per poder afirmar, almenys des del nostre grup, que s'ha aconseguit una llei adequada i adaptada a la realitat de les Illes Balears, tant a nivell normatiu com a nivell de gestió.

El nostre grup va presentar 43 esmenes, una més que el Partit Popular, per tant la nostra aportació va ser si més no com la del Grup Parlamentari Popular, i no ens n'han acceptada cap ni una. També hem de dir que 12 esmenes de les presentades varen decaure, perquè les autoesmenes que s'havia fet el Partit Popular anaven en la mateixa línia que les nostres, bàsicament es tractava d'esmenes de tipus tècnic molt concret, molt centrades en la modificació del concepte d'organització arxivística per sistema arxivístic, per tant no eren esmenes substancials a nivell polític ni a nivell d'estructura organitzativa, com dic, però el mateix Partit Popular ja era conscient del gran dèficit tècnic d'aquesta llei i millor arreglar-ho que no fer el ridícul. Creim que això ha estat així.

Però la resta d'esmenes no s'han acceptat, tal com dic, la gran majoria de les esmenes que nosaltres mantenim vives, per tant, en aquests moments, fan referència a aspectes bàsics de la llei, i bàsicament hi ha dos blocs, per una part a l'estructura organitzativa i competencial, aspectes que, tot i que milloren, continuen sent molt similars, en el fons, al que era la redacció inicial, i un altre bloc respecte de la gestió, que també vull tornar a dir que s'ha millorat respecte del que era l'articulat inicial de la llei, però que deixen la substància quasibé molt similar.

Referent a l'estructura de l'organització arxivística de les Illes Balears, mantenim totes les esmenes presentades perquè consideram que l'estructura que es manté és excessivament encara centralitzada i dependent del Govern de les Illes Balears. Volem tornar a recordar que els competències en matèria de patrimoni històric les tenen els consells insulars, des de la Llei del 94, reafirmades posteriorment per la Llei de patrimoni històric del 98, a partir de la qual es desenvolupa aquesta llei d'avui, i també per la Llei de consell del 2000, a més que l'Estatut, concretament a l'article 69.6, dóna la plena competència en patrimoni als consells insulars. Sembla que la llei no ho acaba d'entendre i continua apostant per un sistema organitzatiu que, al nostre entendre, no respon a aquesta realitat normativa i política i que suposadament és l'objectiu de l'Estatut que s'ha presentat al Parlament espanyol i que es pretén que sigui aprovat abans d'acabar aquesta legislatura.

Concretament a l'article 29 mantenim una esmena per establir una nova estructura del sistema arxivístic i que siguin les comissions insulars d'arxius les vertebradores del sistema

arxivístic. Referent també a la Junta Interinsular d'Arxius, mantenim quatre esmenes perquè, tot i que s'ha millorat l'articulat perquè es permet una major participació dels representants de les federacions dels municipis de les Illes Balears, es continua mantenint una estructura que és el conseller o la consellera, en aquest cas, qui decideix i qui estableix en realitat com es durà a terme la tasca d'aquesta junta interinsular d'arxius. I es manté, al nostre entendre, la funció jeràrquica del Govern de les Illes Balears per sobre de les competències dels consells insulars. Preteníem i pretenem amb l'esmena presentada donar més competències als consells perquè decideixin les línies de gestió documental dels arxius a través de les comissions insulars d'arxius.

També mantenim les esmenes a la Comissió Tècnica Interinsular d'Arxius, concretament cinc esmenes, perquè, tot i que s'ha millorat la seva composició, quasibé es manté la mateixa estructura, és ver que dóna cabuda a un vocal designat per cada consell insular, quan abans només hi havia un sol representant dels tres consells insulars, o quatre, en funció abans o després de l'Estatut; és cert que també es dóna cabuda a un representant de la Universitat i també a un representant de l'Associació d'Arxivers, però nosaltres consideram i proposam així a l'esmena que mantenim un sistema de funcionament basat en la creació d'una comissió insular d'arxius a cada illa i, a partir d'aquest plantejament competencial i organitzatiu, la participació en aquesta comissió tècnica ha de ser diferent i ha de ser, per tant, més oberta a la participació d'entitats i col·lectius. No defugim d'una coordinació entre tot el que són els consells i el govern, però entenem que el bessó han de ser les comissions insulars, i ens basam, per a això, en el nivell actual de les competències d'aquestes consells.

A l'esmena 5767 plantejam també un nou article, el 31 bis, per crear les comissions d'avaluació a cada illa que consideram que han d'avaluar, valorar i proposar l'eliminació dels arxius i documents, i entenem que així es milloraria la gestió arxivística, tornam a apostar perquè cada illa tenguí la comissió d'avaluació pertinent.

I seguint amb el bloc de les esmenes sobre l'estructura organitzativa, a l'article 34, referit a l'Arxiu del Regne de Mallorca, entenem que les nostres esmenes són encara vigents perquè, tot i que s'ha eliminat de l'articulat inicial que l'Arxiu del Regne de Mallorca sigui centre capdavanter del sistema arxivístic de les Illes Balears, es manté encara l'Arxiu del Regne de Mallorca com la institució emblemàtica del sistema d'arxius de l'Administració de la comunitat autònoma. En tot cas, nosaltres consideram que ha de ser responsable de recollir, conservar, organitzar, descriure i divulgar el fons de les institucions històriques de Mallorca.

A l'article 45 mantenim també una esmena per la qual consideram que els municipis de més de 5.000 habitants han de disposar d'un arxivers o d'una arxivera municipal, de forma obligada. I, precisament, per acabar ja amb aquest bloc d'esmenes, per crear i donar cobertura a un sistema insular complet, presentam l'esmena 5762 d'addició d'una nova disposició addicional per tal de crear l'arxiu històric de les Pitiüses en el termini d'un any, tot i que les Pitiüses potser, si s'aprovà l'Estatut, hauria de ser un per a Formentera i un altre

per a Eivissa, però la nostra esmena va en la línia del que existeix actualment.

Amb totes aquestes esmenes pretenem millorar aquesta estructura organitzativa perquè respongui al moment actual a nivell normatiu i a nivell de, sembla ser, l'objectiu polític d'aquest parlament, que ha apostat per la descentralització com un element clau.

En segon lloc i respecte del bloc d'esmenes referides a aspectes de gestió, també mantenim totes les que hem presentat. Concretament a l'article 9 que es refereix a l'Arxiu de la Corona d'Aragó presentam el text alternatiu que només és copiar talment el que diu en aquests moments l'Estatut d'Autonomia que està en tramitació al Parlament espanyol; consideram que això és el lògic tenint en compte que el que no es pot fer és aprovar una llei avui que creï una certa confusió, si més no, respecte d'aquest punt, diferent del que diu l'Estatut. Tot i que consideram que s'ha fet una millora important acceptant una esmena del PSM.

També mantenim l'esmena 5669 amb l'objectiu de suprimir el punt 1 referit a l'obligació de l'actualització d'un mateix sistema de gestió documentat a totes les administracions, creim que ha millorat aquest punt certament, gràcies a una esmena que s'ha transaccionat amb el PSM, però així i tot pensam que és excessivament intervencionista i consideram que s'ha de deixar més obert a cada administració el sistema de gestió a dur a terme.

A l'article 12 també entenem que la gestió dels documents públics és responsabilitat dels seus titulars i que s'ha d'evitar la contractació d'empreses privades per a la seva gestió. Nosaltres defensam clarament que aquesta responsabilitat l'ha d'exercir directament l'administració pública i que aquesta responsabilitat no la pot traspasar a una altra empresa perquè creim que això pot dur problemes i en aquest sentit mantenim aquesta esmena.

Vaig acabant, a l'article 18 també mantenim dues esmenes de substitució, ja que entenem que es donen excessives responsabilitats, ja ho vàrem dir al seu moment, als titulars privats, creim que es tracta de cercar una col·laboració entre els titulars privats i l'administració i facilitar la tasca, precisament, a aquests titulars privats, fins i tot cercant mesures compensatòries, i m'estranya fins i tot que per part del Grup Parlamentari Popular, tenint en compte que és un gran defensor dels privats, que en aquest cas consideram que no queda prou cobert un element important i a posta mantenim aquestes esmenes.

I, ja per acabar, vull dir que no em cauen els anells per dir una vegada més que la llei ha millorat, ha millorat molt respecte del que era el text inicial, tant de bo que ha millorat, perquè si no realment, ja li ho vàrem dir en el seu moment, era una llei que tècnicament i en tots els aspectes era molt dolenta, amb molts de problemes i, per tant, era necessari fer-hi una millora estructural i també una millora concreta en molts d'aspectes. Però, així i tot, l'essència, l'esperit i l'estructura organitzativa es mantenen, és una passa enrera per a nosaltres, segons la normativa actual, i la intenció clara de descentralització i de gestió més important per als consells

insulars amb aquesta llei queda en entredit, fins i tot posa en dubte el que es va dir aquí quan es va aprovar l'Estatut, que era que s'apostava d'una manera ferma i clara per una descentralització i perquè cada vegada els consells insulars tenguessin més competències. Nosaltres creim que aquesta llei no va per aquí o, com a mínim, ho posa en qüestió. Per això mantenim totes aquestes esmenes que suposam que el Partit Popular, com ens ha dit en reiterades ocasions, no n'acceptarà cap.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En el debat de l'esmena a la totalitat que el nostre grup parlamentari va presentar en el seu moment a aquest projecte de llei, vam englobar les motivacions de l'esmena en dos vessants ben diferenciats. Per una part, la baixa qualitat tècnica del projecte i per l'altra la filosofia política que l'impregnava. En conseqüència, és evident que les esmenes parcials presentades pretenen, així mateix, corregir aspectes tècnics del projecte i també donar-li una altra orientació política.

Entrem primer a tractar les qüestions tècniques que en el cas d'aquesta llei no són, ni de bon tros, qüestions menors, tot el contrari. El projecte de llei inicial, el que ens van presentar al principi, era, com vaig dir al debat de la totalitat, textualment vaig dir un absolut despropòsit tècnic que ni a posta no s'hagués pogut fer pitjor. Per ser justos, s'ha de dir que al seu pas per ponència s'han eliminat alguns dels aspectes més carrinclons del projecte, s'han acceptat esmenes, unes quantes del nostre grup, que corregeixen, en part, el redactat inicial i donen una certa cohesió a la llei. Açò ho acceptam i de bon grat, ara bé, un vestit apedaçat mai no serà igual que un vestit nou. I aquest intent, via esmena, d'aclarir una llei, una llei deficient, ha donat com a resultat una espècie d'híbrid, ple d'incoherències i de conceptes de difícil aplicació.

És cert que s'han eliminat de la llei barbaritats de l'articulat com la invenció d'aquesta fórmula *sui generis* de parlar d'organització arxivística, en lloc de sistema arxivístic com es fa arreu del món; és a dir que les genialitats més barroeres de la llei s'han polit o s'han eliminat, però queden les restes, les seqüeles, les conseqüències, i és que arreglar una llei no és el mateix que fer-la bé. Però bé, passem llavors a concretar quines esmenes presentam a fi d'arranjar el que sigui arranjanble d'aquesta llei, i sobre les quals, per cert, el conseller ja s'ha volgut curar en salut, i s'ha posat la bena abans de la ferida.

Comencem parlant de les esmenes que intenten corregir tot aquest desgavell dels anomenats subsistemes arxivístics. I és que l'intent de la correcció d'aquesta llei ha donat fruits insospitats. Resulta que quan des del Govern s'adonaren que els grups de l'oposició teníem raó i que s'havia de substituir "organització arxivística" per "sistema arxivístic", que era la

denominació acceptada i homologada, van tirar després tot dret; van fer la substitució, però després s'adonaren que el sistema arxivístic de les Illes Balears els quedava compostat per uns altres sistemes, i això no tenia cap lògica. Sense encomanar-se ni a Déu ni al diable van dir, solució màgica, allà on posa "sistema" posarem "subsistema", i així tenim que el sistema arxivístic del Consell Consultiu ho han aclarit anomenant-lo subsistema arxivístic del Consell Consultiu. S'han esforçat tant per aclarir-ho que van decidir que posam la partícula "sub" al davant de tot, tot ja estava arreglat, però s'hi van esforçar tant que no varen canviar les definicions que surten a la llei, i el resultat final és un text amb molts apartats sense aplicació possible.

Perquè cal observar el que diu la mateixa llei sobre el que és un subsistema. Textualment assenyalava, la mateixa llei: "Subsistema arxivístic: Conjunt d'òrgans, normes i centres d'arxiu que participen en la direcció, el seguiment, la coordinació i la inspecció dels programes per a la conservació, la descripció i la difusió del patrimoni documental". És a dir, i per seguir amb l'exemple anterior, que per les presses i el poc rigor en què s'ha fet la llei i per no voler acceptar l'error, ara resulta que ens trobam amb situacions tan estranyes i aberrants com que el Consell Consultiu, que tot just té l'aparell administratiu mínim per funcionar, haurà de comptar amb un subsistema arxivístic, és a dir que haurà de tenir, seguint la mateixa definició de la llei, jo no m'invent res, òrgans diferenciats, centres d'arxiu diversos, normes específiques i que tot aquest *pandemonium* burocràtic dins el Consell Consultiu haurà de col·laborar entre si amb la direcció, el seguiment, la coordinació, etc., etc., dels documents que se'n generen. I mirin, ningú del Govern no s'ha adonat o no s'ha volgut adonar que tot i sent molt importants els informes generats pel Consell Consultiu, per molt que creixi el Consell Consultiu en un futur, no són tan abundants com per parlar de distints centres d'arxius, òrgans de direcció, etc.

I aquesta és la tònica general de la llei, en lloc de seguir un esquema lògic i natural de creació d'un sistema arxivístic de les Illes Balears, compostat pels sistemes insulars d'arxius, els arxius del Govern i una sèrie d'arxius generals, l'arxiu general del Parlament de les Illes Balears, l'arxiu general del Consell Consultiu, Arxiu del Regne de Mallorca, etc., creen una estructura súper endemoniada.

Permetin-me que els llegeixi el que diu el *Diccionario de Terminología Archivística* del Ministeri de Cultura, diu el següent: "Composen el sistema arxivístic els arxius, els serveis arxivístics, l'administració d'arxius, la legislació arxivística i el personal", de subsistemes arxivístics que s'han inventat vostès, res de res. Bé, el que tenim és una llei que o bé no s'aplicarà o que, en cas d'aplicar-se, durà confusió i mal funcionament, i fer una llei per a açò, és bastant trist.

En aquest sentit van la majoria de els nostres esmenes de caràcter tècnic. Intenten posar un poc de racionalitat, coherència i lògica a una llei que, malgrat les modificacions que he acceptat que han estat positives, encara té evidents despropòsits. Però bé, deixem les qüestions tècniques que, si són importants, més ho són els aspectes de calat polític. I, en aquest sentit, les nostres esmenes pretenen corregir dos

aspectes de la llei, dos aspectes que són recurrents al llarg de tot l'articulat.

Primer, la constant invasió competencial que fa el Govern respecte de les competències dels consells insulars i que després demostraré, i la confusió jurídicament grollera i políticament inacceptable que es fa entre comunitat autònoma de les Illes Balears i Govern de les Illes Balears.

Parlem, idò, en primer lloc, de la vulneració de les competències dels consells insulars i, per situar-nos, cal tenir ben present el que diu la Llei 6/94, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de patrimoni històric; llegesc textualment: "S'atribueixen als consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, dins el seu àmbit territorial i amb caràcter de pròpies, totes les competències executives i de gestió", totes les competències, totes, i amb caràcter de pròpies. I què li queda llavors al Govern de les Illes Balears?, què li queda?, la coordinació, però una coordinació -i escoltin bé, senyores diputades i senyors diputats-, una coordinació acordada, com diu la mateixa llei a l'article 14, "el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears i els consells insulars podran acordar els mecanismes adequats de coordinació", res d'imposar. A partir d'aquestes dues premisses, competències pròpies dels consells, coordinació consensuada, hem elaborat totes les esmenes de contingut polític que ara passaré, molt per damunt, perquè no tindrè temps, a detallar.

Però abans permetin-me assenyalar un avanç, cal ser justos quan toca ser justos, un indubtable avanç. En el tràmit de ponència es va acceptar una esmena del PSM-Entesa Nacionalista per la qual s'atorga capacitat reglamentària als consells insulars, i això és un clar avanç respecte del text inicial de la llei que només la conferia al Govern, un avanç, però, ho hem de dir, indefugible per mor que així ja no estableix el projecte de reforma de l'Estatut. Sigui com sigui, dit queda.

Així i tot, tot el projecte de llei dibuixa un escenari de supeditació dels consells a les directrius del Govern, un escenari en què els consells, que són els titulars de la competència, no ho oblidem, queden subordinats a les decisions del Govern. I açò és una vulneració de la Llei de transferències i, sens dubte, de l'esperit de la proposat de reforma estatutària que va aprovar al seu moment aquesta cambra. I posam ara exemples, esmenes, esmenes concretes.

El cens d'arxius de les Illes Balears, si aplicam la lletra i l'esperit de la Llei de transferències, si tenim en compte que la gestió dels arxius és competència dels consells insulars, llavors és evident que el cens d'arxius i documents de les Illes Balears ha de ser la suma dels tres o quatre censos insulars d'arxius; en canvi la llei crea el cens d'arxius de les Illes Balears com una instància independent dels censos insulars, provocant una dualitat absurda per una part i establint una recuperació per part del Govern d'una competència dels consells. Diverses de les nostres esmenes pretenen corregir aquesta intencionalitat.

Un altre seguit d'esmenes fan referència així mateix al paper de les institucions autonòmiques en la gestió del sistema d'arxius. Pretenem una vegada més esmenar l'error polític o la intenció declarada de tutelar políticament la gestió dels consells

insulars. L'article 18 del projecte de llei configura el Govern de les Illes Balears, concretament la Conselleria d'Educació i Cultura, com una segona instància amb capacitat decisòria final. Al nostre parer i d'acord amb la Llei de transferències, els consells insulars tenen totes les competències sobre arxius, és davant ells on s'han de (...) els arxius privats, i no té sentit que açò es pugui fer davant la Conselleria d'Educació i Cultura; el Govern no té competències de gestió, només de coordinació.

Però passem a una altra esmena. I en deix moltes sense comentar perquè el temps no em serà suficient, però crec que quedarà clar el sentit de totes. Passem a l'esmena de l'article 26, que parla dels principis d'actuació i que deixa, jo crec, ben clar la manca de respecte d'aquesta llei cap a l'arquitectura institucional de les Illes Balears. Diu l'article 26.2: "El sistema arxivístic de les Illes Balears preveu la descentralització atesa la particularitat dels territoris insulars". Què és això de preveure la descentralització? És preveure allò que és possible que es faci en un futur? Allò que tal vegada es farà? Però és que la descentralització ja està vigent des de 1983, i en qüestió d'arxius és efectiva des de la llei de 1994.

Jo crec que qui ha redactat la llei, o bé no sap a quin moment vivim o bé, el que seria pitjor, vol fer retrocedir el rellotge abans de les transferències. Preveure la descentralització, açò ja està descentralitzat. És inacceptable aquest redactat. El nostre redactat alternatiu, respectuós amb la legalitat actual, és el següent: "El sistema arxivístic de les Illes Balears es fonamenta en la gestió descentralitzada", i això respon a allò que diu la Llei d'atribució de competències. És a dir, respecte a les competències dels consells insulars.

I seguim en el mateix tema, però ara referit a la Junta Interinsular d'Arxius. Són sis les esmenes que mantenim en aquest apartat. En el redactat actual del projecte de llei a la Junta Interinsular d'Arxius se li atorguen una llarga sèrie de funcions que tenen com a conseqüència que la gestió dels consells insulars sobre les competències pròpies queda una vegada més totalment supeditada a les directrius que fixa aquesta junta, que no és una junta que es crea com un òrgan de coordinació, que és el que hauria de ser, que és el que hauria de ser ja que en el Govern només li queda la coordinació acordada, l'única competència que li queda sobre arxius és la coordinació acordada. Però aquesta junta no és un òrgan de coordinació, és més aviat una espècie de sanedrí presidit pel Consell d'Educació, per dirigir l'activitat dels consells. Els consells podran aplicar moltes de les coses que decideixi la junta. Això, en definitiva, crec que és una vulneració de l'esperit i de la lletra de la llei.

No m'allargaré molt més, he anat més ràpid del que em pensava, no vull tampoc repetir allò que ja he dit, però sí que vull fer esment a algunes de les esmenes concretes. Tres breus referències. Dues de les nostres esmenes pretenen corregir, com ja he dit, la confusió del text, i esperar que sigui una confusió que no sigui interessada, entre administració de la comunitat autònoma i Govern de les Illes Balears. Només recordar, senyores diputades i senyors diputats, que tan comunitat autònoma són els consells com el govern com aquest mateix Parlament. El nou estatut ho deixa ben clar, però no importaria que l'Estatut ho deixés clar, això ho hauríem de tenir tots assumit. I està farcit, farcit aquest text legal de confusions entre

comunitat autònoma i Govern de les Illes Balears, no es pot parlar d'administració de la comunitat autònoma pensant que es parla del Govern de les Illes Balears, i això és allò que fa constantment aquest text. Record que, en els treballs de la redacció del nou estatut d'autonomia, vam tenir molta cura, molt de debat i vam filar molt prim perquè aquesta confusió, que és patent a molt de textos legals, no se'ns introduís en el nou estatut. Seria bo que corregissin aquesta confusió perquè, repetesc, tan comunitat autònoma, són els consells com aquest govern, com aquest parlament. I crear aquesta confusió no és bo, i a una llei que s'aprova després del Projecte d'Estatut d'Autonomia que hem enviat a Madrid.

Una esmena pretén donar un caire autònom a l'Arxiu del Regne de Mallorca, no ens sembla bé que l'Arxiu del Regne de Mallorca sigui una espècie, una espècie no, que sigui un arxiu del Govern. Hauria de ser l'arxiu històric del conjunt de les Illes Balears, un arxiu de referència, autònom, no dependent del Govern.

Una altra esmena, aquesta més local i referida a la meua illa, Menorca, és aprofitar la llei per resoldre una reivindicació històrica i que donaria fi al procés de transferència, que no està acabat, del tema d'arxius. Em referesc a la transferència de la gestió de l'Arxiu històric de Maó al Consell Insular de Menorca.

En definitiva, ens han quedat vives després d'aquest procés una cinquantena d'esmenes que, cregui'm, totes aquestes van en el sentit de millorar la llei, totes pretenen evitar confusions, totes pretenen reparar errors tècnics, totes pretenen que la invasió competencial que es fa palesa amb aquesta llei no es faci també factible. Tornaré repetir el que jo crec més important i ara a tall de resum.

En primer lloc, quina estimació especial tenen vostès, senyores diputades i senyors diputats del Partit Popular, senyors del Govern, en aquesta invenció dels subsistemes arxivístics? És que m'agradaria saber-ho perquè no sé per on ho he d'agafar, quin sentit té? Vostè per què no creen, com és lògic, natural i racional, el sistema arxivístic de les Illes Balears i a partir d'aquí creen els sistemes insulars d'arxius, creen el sistema d'arxius del Govern i, en tot cas, l'arxiu general del Parlament, l'arxiu general de la Universitat, l'arxiu general del Consell Consultiu? Simplement per una caparrudesa perquè varen fer una llei inicialment que no era bona veure i ara l'han de corregir, però sense acceptar que s'han equivocat del tot. I creen una fórmula nova, però tan nova que és inaplicable i que crea absurds, com això del subsistema arxivístic del Consell Consultiu.

En definitiva, tenim vives una cinquantena d'esmenes, que pensam que si s'aprovessin millorarien la llei i sobretot i molt important, evitarien conflictes competencials amb els consells, que els tendrem damunt la taula des del moment que aquesta llei sigui aprovada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Tal com vam exposar en el seu moment, quan vàrem presentar l'esmena a la totalitat, aquest era un mal projecte de llei, bàsicament per tres motius perquè confús des del punt de vista terminològic, perquè plantejava una mala organització dels sistema arxivístic, però sobretot perquè des del punt de vista estrictament polític i legal, sostreïa competències als consells insulars que tenien atribuïdes per llei, competències pròpies, executives i de gestió. Efectivament, aquest projecte de llei proposava la creació d'una junta interinsular d'arxius i una comissió tècnica interinsular amb un clar objectiu de centralitzar els informes i les decisions que bàsicament haurien de recaure en els consells insulars. Com diré més endavant, aquests organismes s'han matisat amb esmenes transaccionades del nostre grup parlamentari, però, així i tot, consideram que encara és insuficient.

Per tal de corregir la redacció inicial, el nostre grup va presentar 73 esmenes, d'aquestes se n'han acceptades 8 per part del Partit Popular, se n'han transaccionades 8 més i n'han decaïgut 6 per coincidència amb altres grups. En total, 22 esmenes que representen una tercera part del total de les que vam presentar, és a dir, que podríem estar d'acord fins ara en un 30% d'aquest projecte de llei, però amb l'ànim de millorar aquest projecte i per tal de defensar el paper que han tingut i han de continuar tenint els consells i per introduir a més altres millores tècniques i organitzatives volem defensar les 48 esmenes que no van ser acceptades a la comissió pertinent, en cinc apartats.

Primer, defensa del paper dels consells insulars, tot proposant una nova estructura del sistema arxivístic. Segon, el paper dels consells i els organismes de coordinació. Tercer, modificacions en l'estructura dels serveis d'arxius de cada consell insular. Quart, esmenes en relació a l'Arxiu de la Corona d'Aragó. I per últim, altres esmenes puntuals de caràcter tècnic.

En primer lloc, defensa dels consells i nova estructura del sistema arxivístic. Proposam una esmena d'addició a l'article 26, de definició de l'organització arxivística de les Illes Balears. Atesa la descentralització anunciada a la Llei de patrimoni històric i ateses les competències en matèria d'arxius que tenen els consells insulars, seran aquests a través dels seus serveis corresponents els qui nuclearan el sistema arxivístic de les Illes Balears. Volem remarcar aquí aquest paper de nucli bàsic del sistema arxivístic, que han de ser els consells insulars. I és en aquest sentit que es proposa una altra estructura del sistema arxivístic amb una esmena de substitució de l'article 29, proposam per una banda el servei d'arxius de cada consell insular com a nucli fonamental del sistema, on s'incloguin els arxius de les entitats locals, els arxius públics que es puguin constituir a l'empara d'aquesta llei i tots els arxius privats que sol·licitin la seva integració en el sistema. D'altra banda, proposam els òrgans de coordinació, els mateixos que estaven prevists, però amb unes altres competències, la Junta Interinsular d'Arxius i la Comissió Tècnica Interinsular

d'Arxius. I com a tercer gran bloc, els arxius de caràcter interinsular que serien l'arxiu del Govern de les Illes Balears, el del Parlament, el del Consell Consultiu i el de la Universitat de les Illes Balears. Com que es modifica l'estructura del sistema arxivístic també es proposa modificar els títols dels capítols i de les seccions, així com l'ordre d'alguns articles i la supressió d'altres. Esmenes com substituir el títol de la secció 1a per "Arxiu del Parlament de les Illes Balears", substituir el títol de la secció 3a per "Arxiu del Consell Consultiu de les Illes Balears", substituir el títol de la secció 6a per "Arxiu de la Universitat de les Illes Balears", etc., i una sèrie de més articles en aquest sentit.

Segon, el paper dels consells i els organismes de coordinació. Un altre conjunt d'esmenes van també referides a restablir el paper que han de tenir els consells insulars que són els que tenen realment les competències. Es refereix al paper de la Junta Interinsular d'Arxius i de la Comissió Tècnica Interinsular d'Arxius, si bé és cert que el Partit Popular ha transaccionat algunes esmenes, en les quals dóna més paper als consells insulars, hi ha altres articles en els quals es manté la preponderància dels òrgans interinsulars per damunt del paper que haurien de tenir els consells. En aquest sentit, una esmena a l'article 15, la documentació resultant de la privatització d'entitats públiques ha de ser assignada en primera instància al Servei Insular d'Arxius i només quan es tracti d'arxius de caràcter interinsular serà la Junta Interinsular d'Arxius que ho determini amb l'informe que farà la comissió tècnica competent. El mateix pensam amb les memòries anuals de restauració de documents que s'hauran de remetre als arxius dels consells insulars. A l'article 30, les funcions de la Junta Interinsular d'Arxius són excessives i s'han de limitar a resoldre les matèries referides a aquesta llei i a harmonitzar els arxius de les Illes Balears. També és competència dels consells insulars l'esporgada dels documents. Amb el principi que els serveis insulars d'arxius han de coordinar la xarxa insular consideram que són els consells insulars els que han d'informar respecte de la creació de sistemes arxivístics de les mancomunitats de municipis i no la Comissió Tècnica Interinsular.

En el capítol quart, de l'accés als arxius i documents, la competència és dels consells i, per tant, hauríem de crear una comissió d'accés, avaluació i tria de documents, i són ells, els consells, els qui han d'establir els criteris. I cal establir, també, un termini per a la constitució dels serveis d'arxius de cada consell insular amb la disposició transitòria primera. També donar als consells la potestat reglamentària en allò que és competent. També els consells són els que han de confeccionar el cens d'arxius i documents.

A una altra esmena, insistint en la preeminència que ha de tenir el consell insular, proposam que la Junta Interinsular d'Arxius estigui només composta pel conseller competent en la matèria al Govern i els tres consellers insulars de Cultura.

Una altra esmena, la comissió tècnica interinsular no necessàriament ha de dependre de la Comissió de Cultura, altres tendències pensen que podria dependre de Presidència o d'altres instàncies. I a la composició de la Comissió Tècnica Interinsular s'haurien de mantenir com a vocals els ajuntaments, atesa la rellevància dels arxius municipals.

Tercer. Modificacions en l'estructura dels serveis d'arxius dels consells insulars, bàsicament els articles 41 i 42. Es proposa un canvi de nom per "Servei Insular d'Arxius", que el servei d'arxius dels consells insular pugui determinar el seu propi sistema de gestió, sense que hi hagi..., d'altra banda una coordinació corresponent, que compti amb el personal qualificat suficient i que creï una comissió d'accés, avaluació i tria de documents.

També pensam en relació amb l'Arxiu del Regne de Mallorca i l'Arxiu Històric de Maó que, sense perjudici de la legislació estatal, han de formar part dels serveis d'arxius de cada consell insular i han de tenir les seves pròpies funcions, sense perjudici, evidentment, d'establir la coordinació necessària per a aquells documents que afectin les quatre illes, tipus per exemple, un patronat.

En relació amb l'Arxiu de la Corona d'Aragó, afegir una disposició addicional quarta, tal com queda redactat a la proposta de l'Estatut d'Autonomia, afegir una disposició transitòria, com a una clausura de salvaguarda perquè mentre no es constitueixi el patronat no s'adopti cap mesura que no compti amb l'acceptació de tots els membres.

I altres esmenes puntuals de caràcter tècnic, com a darrer bloc d'esmenes, un nou article en el capítol segon, que es refereix als documents de titularitat privada, que aquelles persones o aquells organismes que es dediquin al comerç de documents hagin de comunicar trimestralment als consells -que són els que tenen les competències- quan es produeixi una venda o aquells documents que tinguin a la venda i que periòdicament sigui comunicat per tal que els consells en tinguin coneixement.

Altres esmenes, en el sentit que el cens ha d'incloure l'inventari dels béns mobles, que el cens no només s'ha de fer d'aquells documents en fase activa, sinó en totes les fases. Consideram també que tant el personal com el sistema de gestió, s'ha de determinar reglamentàriament. Suggestir ajudes compensadores als titulars d'arxius privats, tals com especificar ajudes econòmiques, fiscals, tècniques, etc. I una regla bàsica que pensam que hauria de figurar és que el tractament arxivístic de la documentació s'ha de fer seguint els principis bàsics de l'arxivística.

Per acabar, només dir que si s'accepten aquestes esmenes haurem millorat substancialment el contingut tècnic de la llei i sobretot haurem preservat l'autonomia de la qual gaudien els consells insulars amb l'exercici de les competències que en el seu dia li varen ser atribuïdes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. Torns en contra. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Bones tardes, senyores i senyors diputats, vull agrair la presència del conseller al llarg del debat

d'aquest ple, de la directora general, dels tècnics i dels professionals que ens acompanyen avui aquí, en aquesta casa.

Després de molts d'anys, la nostra comunitat autònoma comptarà a la fi amb una norma pròpia que regula els nostres arxius i el patrimoni documental. Tal com es diu a l'exposició de motius, la llei té dos objectius principals, constituir un sistema arxivístic al servei de les administracions públiques i dels ciutadans, un sistema adequat als nostres temps, mitjançant el qual es preservi el llegat documental i arxivístic de les nostres illes, gestió, en definitiva, d'un patrimoni que constitueix una part important del nostre passat i que necessitava ja d'un marc adequat per a la seva ordenació. No és una tasca menor aquesta. No és cap novetat recordar-los que el Govern de les Illes tenia un mandat parlamentari per a l'aprovació d'aquesta llei, un nomenament l'execució del qual arriba amb un poc de retard, només vuit anys, ni més ni manco, però tot i aquesta màcula, jo com a diputat del Partit Popular, he de manifestar la satisfacció del nostre grup que finalment aquest govern hagi impulsat un projecte de llei necessari i demandat dins el sector professional i molt necessari també a nivell de totes les administracions.

Vull dir també que, gràcies a la feina de tots els grups parlamentaris que han aportat esmenes al projecte, s'han aconseguit perfilar molts d'aspectes i millorar-ne d'altres. En definitiva, s'han acceptat o transaccionat 13 esmenes del PSOE, 20 esmenes del PSM i 10 esmenes d'Unió Mallorquina, algunes de les quals han aportat, i ho he de dir d'aquesta manera, bones iniciatives i una millor ordenació de conceptes. Moltes han decaït i moltes altres no les podem votar perquè van en línia d'esmenes que el mateix Partit Popular ha presentat. No són autoesmenes, Sra. Diputada, la diputada d'Els Verds no hi és justament, no li podré contestar, però bé no són autoesmenes, Sra. Diputada, són esmenes de la mateixa categoria que puguin tenir les dels altres grups. Les nostres esmenes eren, ho he dit moltes vegades, de caràcter tècnic, és que no la veig, ah!, sí, perdó, perdó, que no la veia, la tapava el Sr. Bosch, perdoni, queda retirada la meua expressió.

Per tant, crec que el resultat final que és la conjunció del treball dels tècnics i polítics de la Conselleria d'Educació i de les aportacions de tots els grups ha donat com a resultat un bon instrument que ajudarà les administracions de la nostra comunitat autònoma a gestionar millor un patrimoni massa vegades oblidat quan no menyspreat. Tot i aquest esforç de consens, l'acceptació no és total com han pogut veure fa pocs moments.

Les crítiques dels partits de l'oposició se centren en algunes qüestions com que els organismes de coordinació que estableix la llei trepitgen competències dels consells insulars, que el Govern balear s'inventa un sistema arxivístic que no és bo per a les Illes o que els principis d'actuació de les diferents administracions són poc definits i confusos. Jo crec que de tot això, de totes aquestes crítiques, una vegada llevada la palla i enfora del joc parlamentari que moltes vegades obliga a fer grandiloqüents declaracions a la recerca d'un titular, hi ha arguments poc consistents, i ho intentaré explicar mitjançant, precisament, allò que diu la llei que la Cambra aprovarà avui.

En primer lloc he de dir que el text final del projecte de llei ha estat escrupolosament revisat per especialistes i professionals, tant en la matèria d'arxius com en qüestions jurídiques, i he de dir que el projecte de llei proposa el millor sistema d'ordenació, el més adient per a la nostra comunitat autònoma, ateses les seves particularitats insulars tot respectant les competències i els àmbits d'actuació dels consells, del Govern i dels ajuntaments. No és cert que haguem inventat una nova terminologia arxivística, ho dic pel tema dels subsistemes, pels quals tanta fixació té el Sr. Riudavets, per exemple a la llei de Castella-La Manxa també s'empra aquesta terminologia, tot i que és cert que no amb la precisió que nosaltres l'empram a la nostra llei. I això no implica que s'afegeixi confusió en el funcionament, en la gestió dels arxius d'aquella altra comunitat autònoma.

Quant a les crítiques sobre indefinició dels termes, només cal fer una llegida als articles 1, 2 i 3 perquè qualsevol lector pugui observar que la terminologia és precisa i no du en cap cas a confusió. Precisament, moltes de les esmenes no s'han centrat sobre les qüestions terminològiques d'aquests articles. Una altra cosa és que a determinats partits polítics els interessi fer creure que la llei és confusa, però aquest argument, ja ho saben els diputats d'aquesta cambra, l'hem sentit abastament tant per allò bo com per allò dolent. I més, quan es comparen les definicions que es recollien al nonat projecte de llei que el pacte de progrés va deixar dins un calaix, un pot observar que les diferències són mínimes entre un projecte i l'altre en aquesta qüestió.

Les esmenes que s'han incorporat al llarg del treball de ponència i comissió han incidit especialment a ajudar a definir encara més la forma del sistema arxivístic de les Illes Balears, i amb les competències i l'organització de la junta interinsular i de la seva comissió tècnica, ben igual que amb les comissions tècniques insulars, el paper de les quals s'ha consensuat en gran manera recollint, és cert, sobretot esmenes d'Unió Mallorquina i del PSM.

Les esmenes dels articles 30 i 31 de la llei han procurat recollir el paper precisament dels consells insulars en un tema que els preocupava, era aquest un dels camps de divergència, ho és encara pel que veig, entre els diferents grups parlamentaris, i el Partit Popular ha fet un esforç per integrar també propostes de tots els partits, aquelles evidentment que van en la línia d'ordenació administrativa que estableix la llei. Les valoram, per tant, amb la seva justa mesura com a contribució efectiva en el contingut de la llei.

L'establiment dels subsistemes ha estat un altre dels camps de debat. Nosaltres entenem que aquest disseny ajuda a organitzar millor el sistema arxivístic de les Illes Balears. En aquest sentit, es podria optar per dos models, el model proposat pel pacte de progrés que definia parcialment una estructura basada principalment en l'organització de Govern balear i consells, però que no entrava a definir concretament el paper dels arxius de la Universitat, de les entitats locals, del Parlament o del mateix Consell Consultiu. Tot respectant aquesta fórmula, però no compartint-la, el Partit Popular ha cregut més oportú davallar més al detall en la definició dels subsistemes que a la vegada donen una visió més àmplia de la composició del sistema arxivístic de les Illes Balears.

El pacte de progrés proposava un sistema d'arxius per al Govern i per als consells insulars, i nosaltres pensam que és millor una estructura en forma de subsistemes, el de l'Administració de la comunitat autònoma, els dels consells insulars, el del Parlament, el del Consell Consultiu, el de la Universitat, els de les entitats locals, etc. Tal volta és una fórmula més extensa, però entenem nosaltres que allò que feia el projecte de llei del pacte de progrés, el projecte nonat del pacte de progrés, que no mencionava aquests organismes o n'oblidava d'altres, com l'Arxiu Històric de Maó o el futur arxiu d'Eivissa, precisament per tractar-los de forma genèrica amb l'objectiu, crec jo, que el tractament genèric ajudaria a una millor interpretació o tal volta gestió, i també per evitar possibles polèmiques principalment amb el Consell Insular de Menorca, que com tots vostès saben, va ser una de les institucions que més impediments va posar perquè aquesta llei pogués veure la llum durant l'anterior legislatura.

És cert que tal vegada el Consell Consultiu no maneja un volum considerable de documentació, però entenem que el projecte de llei el contempla de forma adequada i la seva gestió queda integrada perfectament al sistema. Així i tot, nosaltres els varem plantejar una esmena *in voce* per tal que s'inclogués l'arxiu del Consell Consultiu dins el subsistema arxivístic de l'Administració de la comunitat autònoma, amb la qual cosa se suprimiria la secció 3a i l'article 40, no va ser acceptada a la comissió, nosaltres la tornam a plantejar *in voce* avui aquí. Si no s'accepta no passa res, quedarà com a subsistema propi i no suposarà cap entrebanc per al desenvolupament de la llei.

L'autonomia dels consells insulars queda del tot garantida, però si no quedava prou clar hem acceptat l'esmena 5644 d'UM, en la qual es diu que cada consell insular establirà l'estructura del seu subsistema arxivístic, via reglamentària, així com també podrà reglamentar, organitzar i coordinar els subsistemes insulars dels arxius dels quals són competents, d'acord amb tot un seguit de principis.

A l'article 26 s'han acceptat dues esmenes, una del PSOE i una altre d'UM, perquè quedi clar que el sistema arxivístic de les Illes Balears preveu la descentralització ateses les competències en matèria d'arxius que tenen cada un dels consells insulars i que seran precisament els consells insulars els encarregats de la planificació i de la coordinació dels arxius dels qual siguin competents. Redundant en aquesta qüestió les funcions de la Junta Interinsular d'Arxius, on, jo ho he dit, hem acceptat esmenes d'UM, van en el sentit d'aprovar línies generals respecte de la gestió documental, sempre a proposta de la Comissió Tècnica Interinsular i dels respectius òrgans consultius i/o tècnics dels consells insulars. Per tant, participació, coordinació, dues paraules que es repeteixen abastament al llarg de tot el text.

S'ha fet una especial incidència que aquesta coordinació que pretén dur a terme el Govern de les Illes Balears trepitja competències d'altres consells. El Govern, entenem nosaltres, té competències sobre aquells arxius interinsulars, que n'hi ha. Jo els deia al debat de l'esmena a la totalitat, abans de l'estiu, i ho reiter ara, som comunitat autònoma i tot respectant les competències dels consells s'ha de treballar perquè les quatre illes vagin en una mateixa senda, això no vol dir trepitjar els drets de ningú, això no vol dir conculcar les competències de

ningú, això vol dir anar agafats de la mà per tal que el sistema arxivístic sigui paral·lel, amb un mínim denominador comú entre les quatre illes per tal que no hi hagi divergències a l'hora d'aplicar la llei.

He de dir també, quant a la intervenció del Sr. Bosch que ha dit que el PSOE està d'acord amb el 30% de la llei, jo li he de dir que no és precisa aquesta afirmació, estan d'acord amb més del 30% perquè hi ha bastants d'articles que no tenen esmenes, per tant crec jo que aquest esperit de consens, d'arribar a un acord és més ample del que vostès volen fer creure.

Ja per acabar, volem dir que es regula l'accés als arxius i als documents públics, s'estableix el règim d'adquisició preferent i d'expropiació forçosa, el règim de sancions i d'infraccions i, mitjançant una sèrie de disposicions addicionals, es contempla l'Arxiu Municipal de Ciutadella i l'Arxiu Històric d'Eivissa, com a dipositaris de fons documentals de gran rellevància per a la història de les dues illes, i se'ls eleva al mateix nivell que els altres arxius històrics de les Balears, pel que fa a les seves infraestructures i equipaments. Ben igual que també es deixa una porta oberta als consells insulars perquè regulin els fons documentals i gràfics dels arxius d'imatge i so, uns centres que de cada vegada es tornen més necessaris al nostre món.

En definitiva, senyores i senyors diputats, una llei que pretén establir models de gestió i administració d'un llegat patrimonial d'importància fonamental per a les nostres illes, crec que tots ens hem de felicitar a l'hora d'aprovar aquest projecte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. En torn de rèplica pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló, té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Gornés, no sé què ha passat però es veu que no m'ha vist, no sé quin problema ha tengut, no sé què és el que ha passat.

Bé, m'agradaria respondre un parell de qüestions que vostè ha esmentat. En primer lloc, fer-li un aclariment respecte del que jo he utilitzat quan jo he dit autoesmena, jo li he de dir, Sr. Gornés, que efectivament jo no he llevat en absolut que les esmenes del Grup Parlamentari Popular no fossin exactament tan importants com la resta, no només que no sigui igual, sinó que són millors perquè tenen la majoria, cosa que per exemple vostès totes les han acceptat, les que ha presentat el nostre grup, com li he dit, no n'havien acceptat cap, tot i que 12 havien decaigut. Però el que no és normal, i vostè, si me diu el contrari, és que, almanco no sol així a nivell parlamentari, és que el seu propi grup hagi presentat 43 esmenes a aquest text de llei, 43 esmenes; això significa que ja varen trobar vostès que aquest text que varen dur al Parlament no estava bé, que necessitava que hi hagués modificacions substancials, si no, no presenten totes aquestes esmenes, no crec que hi hagi altra llei que s'hi hagi presentat aquesta gran quantitat d'esmenes. Per

tant, jo crec que això senzillament només he constatat un fet i era que la llei que varen dur vostès inicialment, que l'han millorada, ja li he dit en repetides ocasions al llarg de la meua intervenció, idò que era una llei que tant a nivell tècnic com a nivell fins i tot de tota la seva concepció en tots els àmbits, idò no era una llei bona, necessitava rectificacions profundes. I nosaltres ja varem dir en el seu moment que era més adequat retirar-la i dur-ne una de nova, però per això li he dit autoesmenes, perquè crec que és molt important que vostès han fet això, 43 esmenes, una manco fins i tot de les que ha presentat el nostre grup que estam a l'oposició.

Només li volia aclarir això. En segon lloc, dir-li que respecte de les esmenes que nosaltres hem presentat, les quals van en una línia que ja hem explicat en distintes ocasions, és perquè aquesta llei pareix que parteix de zero respecte del sistema actual de gestió del tema tan important com arxius i patrimoni de la nostra comunitat autònoma. Hi ha tota una sèrie ja de clarificacions normatives respecte de qui té la gestió, que la gestió la té en aquest cas els consells insulars, i precisament aquesta llei, en tot cas, el que hauria de fer seria, si aquesta gestió fos eficaç, fos eficient, fos una gestió que es pogués dur endavant amb tots els elements i tots els recursos necessaris, i per altra banda, establir una bona coordinació, nosaltres creim que ha d'existir una bona coordinació. Però és que el que fa aquesta llei és en realitat una estructura organitzativa que lleva competències, en aquest cas, als consells insulars; però sobretot perquè aquestes competències les tenen recollides, com dic, a distintes normatives que ja hem dit al llarg del debat que ja hi ha hagut sobre aquesta llei.

Per altra banda, també entenem que totes les comissions, els subsistemes...

Jo agrairia al Sr. President, que quan, tot i que ja sé que no interessa a segons qui, però, per favor que me deixin parlar, ho dic perquè ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Demana a les senyores i senyors diputats i consellers que guardin silenci, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acabaré aviat, me queda un minut i mig.

També nosaltres entenem que és una estructura molt complexa, és una estructura excessivament complicada, la qual necessitarà molts recursos, i que nosaltres creim que en aquest sentit s'hauria si més no simplificar-la respecte de la gestió, però sobretot que es respectàs molt qui ha de gestionar tot el tema relacionat amb els arxius.

Li voldria llegir, ho dic perquè de vegades hi ha com a una mica de malentesos, perquè pareix que, almanco l'oposició, almanco pel que fa al nostre grup, ens estam inventant coses, i m'agradaria llegir, molt ràpidament, què diu l'article 29, què diu l'article 30 i l'article 31; l'article 29 està fent una estructura

on bàsicament crea el sistema arxivístic de les Illes Balears, la Junta Interinsular d'Arxius, Comissió Tècnica Interinsular d'Arxius, tot una estructura interinsular on realment qui té un paper important o qui pren de qualque manera un paper cabdal és el Govern de les Illes Balears. Nosaltres creim que ha de tenir una bona coordinació amb els sistemes de gestió dels consells insulars, però que no s'ha d'atribuir el que no li pertoca, sobretot perquè, com dic, la normativa en aquests moments és una altra.

Per altra banda, la Junta Interinsular d'Arxius té una sèrie de funcions, que evidentment no podré llegir, però que són molt importants, pren les decisions pràcticament les més importants respecte del que són, nosaltres entenem que és així i aposta hem presentat les esmenes que hem presentat.

La Comissió Tècnica Interinsular d'Arxius també entenem que està en aquesta mateixa línia i per això nosaltres consideram que les nostres esmenes milloraven i s'adequaven més a la realitat existent en aquest moment, com dic, per normativa.

Per tant, i per acabar, nosaltres, tot i haver considerat que aquesta llei era millor que la que vostès varen presentar al principi de la tramitació en aquest Parlament, entenem que amb les esmenes que nosaltres aportàvem es millorava, per una part, qüestions tècniques i de gestió, i per altra banda, també es millorava respecte de l'estructura de gestió competencial i de coordinació i de participació.

Creim que d'aquesta manera queda mancada i queda amb una línia diferent de la que nosaltres hauríem plantejat i per això, evidentment, consideram, i encara seguim mantenint fins al darrer moment, les esmenes, tot i saber que, evidentment, no tendran el seu suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Voldria començar la meva darrera intervenció en aquest debat agraïnt la presència de membres de l'Associació de Bibliotecaris, Arxivers i Documentalistes de les Illes Balears, no tan sols la presència sinó el suport que han donat a tots els grups parlamentaris amb l'assessorament que ha fet possible millorar aquesta llei en tot el que ha estat millorable fins al moment.

Dit això, entrem en el debat i intentaria començar la meva exposició, breu per qüestions òbvies, amb una frase que ha dit aquí dalt el Sr. Gornés, diu "Les quatre illes han d'anar de la mateixa senda agafades de la mà". Jo, totalment d'acord, Sr. Gornés, el mal és que no és que anem agafades de la mà lliurement sinó que n'hi ha un que ens agafa les mans i ens fa anar cap on vol, que es diu Govern de les Illes Balears, amb aquesta llei. Això és la realitat.

Després ha dit vostè que nosaltres havíem dit que no trobàvem bo aquest projecte per a les illes. Naturalment que hi ha aspectes en què no el trobam bo, per quin motiu? Perquè nosaltres creim en la descentralització, creim que el bo per a les illes és la descentralització i l'autogovern de cadascuna de les illes. Aquesta recuperació competencial que vostè nega i que jo afirm i que és òbvia quan es llegeixen els texts legals previs a aquesta llei que vostès ens duen aquí, ho fa evident.

Miri, supòs que s'ha llegit el preàmbul de la Llei 12/1998, de patrimoni històric, segur que vostè se l'ha llegit, i diu: "Des del punt de vista de la distribució territorial de les competències administratives, la llei aposta decididament per situar el nucli de les funcions executives en els consells insulars", aquesta llei no situa el nucli en els consells insulars, el situa en el Govern.

Si ens fixam en un tema que jo he tractat aquí, com el cens d'arxius, la Llei 12/1998, de patrimoni històric de les Illes Balears, la qual és basa en la Llei 16/1995, *de patrimonio histórico español*, llavors aquesta Llei de *patrimonio histórico español* diu que el cens haurà de recaptar-se *por el órgano competente*. Qui és *el órgano competente* a les Illes Balears quan les competències són pròpies dels consells? Els consells insulars, i vostès ho adjudiquen al Govern.

El mateix passa quant a la notificació d'arxius o documents privats. A qui ho poden fer? Al Govern, quan l'òrgan competent són els consells insulars. I no me digui que la llei del pacte deia el mateix, no és cert, li llegesc: "El reconeixement d'arxius i col·leccions documentals requerirà el corresponent procediment regulat en aquesta llei, que serà iniciat d'ofici o a instància del titular de l'arxiu o col·lecció pel consell insular corresponent". Res del Govern, que ho ha introduït vostè envaint competències.

És a dir que no vengui aquí dalt a dir el que no és, Sr. Gornés, vostè ho pot disfressar, vostè pot dir que és d'una altra manera, però el que està clar és que els consells insulars queden supeditats a la decisió política del Govern. I açò a mi em sap greu, no pel fet que jo cregui més que vostè en la descentralització, sinó perquè això durà conflictes competencials i sobretot durà conflictes competencials molt greus en el moment que, si s'aprova l'Estatut, com esper que passi, els consells tendran capacitat reglamentària i veurem com acaba tot això.

Però bé, seguim amb aquest tema, que podria parlar de la Comissió Tècnica Interinsular que va per la mateixa línia, per la Junta Interinsular que també va per la mateixa línia de recuperació, parlem d'això dels subsistemes. Jo és que no sé, no entenc aquesta caparrudesa amb els subsistemes, és un invent; vostè me diu que a Castella-La Manxa ho posen. Miri, no compari, no compari, perquè allà parlen de subsistemes a nivell de tot un conjunt d'arxius del Govern de Castella-La Manxa, no té res a veure amb crear el subsistema del Parlament, el subsistema del Consell Consultiu, el subsistema d'allò, el subsistema d'allà, i clar, subsistema no és paraula neutra, vostès mateixos la defineixen, un subsistema ha de tenir centres d'arxius, òrgans de govern, normes específiques; si fos neutre, si fos canviar un nom per l'altre, tant me'n donaria, però és que té conseqüències que poden fer inoperant tot el sistema.

Per tant, vostè me fa una proposta de transacció que a sobre no té cap sentit, això de què vostè me diu agafarem el subsistema del Consell Consultiu i el posarem dins, me proposa que el posem dins l'administració de la comunitat autònoma, dins el subsistema de l'administració de la comunitat autònoma. Però què passa? Que el subsistema, com ja li he dit abans, arxivístic de la comunitat autònoma en realitat és el subsistema arxivístic del Govern de les Illes Balears, perquè tots els arxius que posen allà dins no són de la comunitat autònoma són del Govern de les Illes Balears; perquè si parlem de comunitat autònoma dins aquest subsistema arxivístic hi hauria d'haver consells, parlament, govern, tothom, perquè la comunitat autònoma som tots. I aquesta confusió jurídica i política fa que sigui inviable aquesta transacció i fa que hi hagi una confusió de fons dins aquesta llei que a la llarga, ja dic, ens perjudicarà a tots.

En definitiva, crec que estam davant una situació certament embullada, feim una llei que l'hem intentada millorar, jo ho sé que vostè l'ha intentada millorar, ens ha acceptat 22 esmenes, n'han quedat 50 de vives, jo ho sé que l'han intentada millorar. Vostès han fet 42 esmenes les quals moltes eren coincidents amb les nostres, per tant l'hem intentada millorar. Per què no fan la darrera passa i creen una estructura lògica i racional de tot el sistema arxivístic de les Illes Balears? I es deixen, que no passa res, si en tot de subsistema arxivístic del Consell Consultiu posen arxiu del Consell Consultiu, si en tot de subsistema arxivístic del Parlament, posen arxiu del Parlament, eliminen la definició de subsistema que s'han inventat i fan una estructura racional en què no hi perdran res vostès i hi guanyarem tots en claredat. I sobretot amb una llei aplicable, perquè cregui'm, tant jo com vostè, volem que aquesta llei es pugui aplicar, i amb aquests embulls terminològics i invents conceptuals a l'únic que ens du és a una possible no aplicació de la llei o, en tot cas, a una aplicació confosa que no condueix a res. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo també, en nom del Grup Parlamentari Socialista, volia agrair tota la col·laboració que hem tengut per part dels tècnics d'arxius i documentalistes d'aquestes illes que, indubtablement, han prestat un gran servei a l'hora de redactar aquesta llei o de proposar qüestions i esmenes, encara que no hagin estat acceptades.

Dir que, Sr. Gornés, efectivament, un 30% de les nostres esmenes que han estat o bé acceptades o bé transaccionades, per tant un 70% de les nostres esmenes que no han tingut resposta, però no només en quantitat sinó també des del punt de vista qualitatiu, en tant que un gruix d'esmenes importants anaven en el sentit de preservar les competències dels consells insulars que de qualche manera, a través d'aquesta llei, es pretenen recuperar i pel que es veu realment serà així.

Des del nostre grup proposàvem, jo pens, una organització dels arxius, un sistema arxivístic realment molt més lògic i molt més respectuós amb la llei, arxius insulars, sistemes de coordinació i arxius de caràcter interinsular. Açò no ha merescut resposta per part del seu grup i hem de lamentar que realment l'estructura que es proposa i que s'aprovarà, des del nostre punt de vista, no sigui la més adequada.

Realment s'han fet algunes millores en el sentit que els consells insulars tenguessin una mica més de protagonisme, algunes esmenes han estat transaccionades i hem avançat una mica quant que els consells insulars poguessin retenir algunes de les competències que la llei els té atribuïdes, però que realment, tant la Junta Interinsular d'Arxius com la Comissió Tècnica Interinsular continuen tenint moltes competències que són dels consells i que la llei els ho atribueix. Aquests organismes realment només haurien de tenir una funció coordinadora, com així està previst i en tot cas, com a màxim ajudar a interpretar aquells aspectes de la llei que no estiguessin clars.

Podrà veure que la Junta Interinsular d'Arxius i la Comissió Tècnica Interinsular, aquests dos organismes, continuen tenint competències tan importants com tenir la documentació fruit de la privatització d'entitats; les memòries dels diferents arxius; l'esporgada de documents; decidir sobre la mancomunitat de municipis; el cens dels arxius. La composició realment de la Junta Interinsular no és una composició que realment doni el paper que hagin de tenir els consells insulars, per tant hem avançat una mica, però realment no és allò que la llei té previst quant al que li deia de què són els consells insulars els que han de nuclear el sistema arxivístic de les Illes Balears. Aquesta idea bàsica no ha estat respectada a la llei ni tampoc no ha tengut l'acollida que hauria de tenir com a conseqüència de les esmenes que havíem proposat.

També a l'estructura dels serveis insulars d'arxius proposàvem una sèrie d'esmenes que sens dubte milloraven el que havien de ser els serveis d'arxius insulars.

Per tant, no podem sinó estar bastant decebuts d'aquesta llei, ja que, encara que es vulgui disfressar o encara que es vulgui fer veure d'una altra manera, sí que trepitja competències dels consells insulars, de la llei que els ho havia atribuït en aquest aspecte, i evidentment som davant un procés de recuperació d'unes competències que amb aquesta llei es duran a terme i que de cap manera s'hauria de poder acceptar. Una llei que queda coixa, una llei que no respecta la llei de transferències als consells insulars i que evidentment crearà conflictes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Diputat Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Només me queda, com a únic remei, almanco perquè quedi constància en el *Diari de Sessions*, què és el que diuen els articles sobre els quals els partits de l'oposició basen la seva discrepància.

Estructura del sistema arxivístic de les Illes Balears. Està compostat per la Junta Interinsular d'Arxius, Comissió Tècnica Interinsular d'Arxius, Subsistema de l'administració de la comunitat autònoma, Subsistema del Parlament, del Consell Consultiu, de cada un dels consells insulars, de les entitats locals de les Illes Balears, de la Universitat de les Illes Balears i d'aquells públics que es puguin constituir a l'empara d'aquesta llei, així com també tots els arxius privats que sol·licitin i obtenguin la integració en el sistema.

Ben igual que la Junta Interinsular, la qual, per cert, està composta majoritàriament per consellers de cada un dels consells insulars i on el Govern té una representació pràcticament simbòlica, les seves funcions són: aprovar les línies generals respecte de la gestió documental que ha de regir en els subsistemes integrats en el sistema arxivístic de les Illes Balears, a proposta de la Comissió Tècnica Interinsular d'Arxius i dels respectius òrgans consultius i/o tècnics dels consells insulars. No es farà res sense la consulta, sense la participació dels propis consells insulars. Resoldre sobre els arxius dels organismes suprimits, amb funcions traspassades a un altre o privatitzats, a proposta de la Comissió Tècnica Interinsular o dels consells insulars, etcètera. Totes les funcions, tots els dictàmens, tot el que hagi de debatre aquesta Junta Interinsular de totes les illes, no del Govern, de totes les illes, tindrà el dictamen, el parer dels consells insulars.

L'article 42, anem a veure què és el que diu dels consells insulars, perquè és que sembla que parlam de dues lleis diferents: Cada consell insular establirà l'estructura del seu subsistema arxivístic que determinarà per via reglamentària. Així mateix, com a administració competent en matèria d'arxius i patrimoni documental i per les atribucions que tenen transferides, tendran la facultat de reglamentar, organitzar i coordinar els subsistemes insulars dels arxius dels quals en són competents, d'acord amb els principis següents: adaptació de la normativa; cada consell crearà la seva comissió tècnica interinsular, etcètera. Autonomia total, autonomia total, és que ho diu la llei.

Per tant, no acab d'entendre molts dels arguments ni moltes de les reticències que els grups parlamentaris han expressat sobre aquesta llei. Estic segur que a l'hora de la seva aplicació aquests dubtes que vostès tenen, segurament els tècnics tendran més facilitat que nosaltres per posar-se d'acord a l'hora de desenvolupar aquesta llei i a través dels consells insulars i del Govern hi posaran tota la bona voluntat perquè açò funcioni, perquè no es pot entendre d'altra manera. I per tant no puc compartir de cap manera la valoració negativa que fan vostès.

Amb resposta al comentari d'Esquerra Unida, vostè diu que és rar que el grup parlamentari hagi presentat esmenes a aquesta llei; li he dit abans que tenim el mateix dret, que quan es pot millorar un aspecte, tenim el mateix dret a presentar les esmenes que creguem pertinents, com es va fer, per exemple, amb la Llei de patrimoni històric de l'any 1998, es van presentar també moltíssimes esmenes, perquè parlam de lleis

molt complexes, de molt d'articulat que afecta molts camps i que és lògic. Durant el procés de debat surten aspectes que moltes vegades no han estat detectats a l'hora de redactar el projecte de llei i per tant té tota la raó de ser el fet que nosaltres puguem presentar esmenes.

I una altra cosa, i ja per acabar, si tan dolenta era aquesta llei, per què no van presentar vostès, com a text alternatiu, el seu projecte de llei? Per què no el van presentar? El Partit Popular va fer una passa valenta, va presentar un projecte de llei, per què? Perquè entre vostès no hi estan d'acord, entre vostès van ser incapaços d'arribar a un acord per tal de presentar un projecte de llei amb cap i peus a aquesta cambra. Per tant, senyors, nosaltres hem arribat primer, meta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per a fixació de posicions té la paraula la Sra. Dolça Mulet del Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria donar la benvinguda als professionals que ens acompanyen avui i a més agrair també la col·laboració que han tengut en aquest projecte de llei d'arxius.

Dimecres passat el Sr. Miquel Nadal va intervenir com a portaveu d'Unió Mallorquina en el debat de política general de la nostra comunitat i el Sr. Nadal, a la seva intervenció, va analitzar diferents qüestions i diferents debats d'aquesta legislatura, i una de les conclusions va ser que la col·laboració entre Unió Mallorquina i el Partit Popular havia estat positiva en diferents matèries. Una de les matèries que Unió Mallorquina va destacar va ser, precisament, aquest projecte de llei, i ho vàrem fer perquè és un exemple de com una tramitació parlamentària pot millorar un projecte de llei. En el seu debat a la totalitat, Unió Mallorquina va ser crítica, Unió Mallorquina va presentar també esmenes parcials i el projecte de llei tenia errades tècniques i problemes polítics.

Els problemes polítics eren especialment importants per a Unió Mallorquina, ja que aquest projecte de llei en lloc de coordinar usurpava competències dels consells. La veritat és que podem entendre que quan un governa a les Illes Balears vulgui estendre la seva competència al màxim, ho podem entendre, però darrera l'excusa de la coordinació se sobrepassen de vegades els límits competencials. I és comprensible, però tot i ser comprensible no és acceptable, i per això era necessària la crítica i l'advertència. La tasca coordinadora del Govern de les Illes Balears no pot usurpar les competències dels diferents consells, això era bastant important.

La veritat és que pensam que la tramitació d'aquest projecte de llei ha estat satisfactòria. Pensam que s'ha millorat el text;

que s'han solucionat els problemes tècnics i especialment que s'han resolt gran part dels problemes polítics; hi ha hagut voluntat d'enteniment per totes les parts i això ha millorat no tan sols la normativa sinó la seva aplicació. Per tant, tot i que el projecte de llei no és perfecte, Unió Mallorquina votarà a favor de la seva aprovació. I en qualsevol cas, tot i que el nostre vot és a favor, vull dir clarament que Unió Mallorquina estarà vigilant, aprovar una llei no és suficient, ara és l'hora d'aplicar-la i aplicar-la amb el mateix esperit de cooperació que ha existit en aquesta cambra, una cooperació entre totes les administracions, des del Govern fins a la Universitat, però amb un esment especial al paper dels consells.

I és hora també d'un compromís per l'Arxiu del Regne de Mallorca, fins ara pareix que tots els nostres esforços passen pel Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, des d'Unió Mallorquina hem donat suport al Govern en aquesta reivindicació i ho seguirem fent, però també voldríem amb el mateix compromís el mateix esforç i la mateixa dedicació per l'Arxiu del Regne de Mallorca. Des d'Unió Mallorquina oferim al Govern de les Illes Balears el nostre suport per promoure la creació del Patronat de l'Arxiu del Regne de Mallorca, li oferim el suport i li demanam dedicació, perquè l'Arxiu de la Corona d'Aragó és molt important i és important que tenguim un patronat i que les illes hi participin; però per a nosaltres també és molt important, el mateix que passa amb la Corona d'Aragó, per a nosaltres l'Arxiu del Regne de Mallorca i que hi participin els consells.

Esperam que demostrin el seu compromís i que tot això no quedi en paper banyat. Crec que aquí s'ha demostrat un gran diàleg d'enteniment entre tots i jo no voldria acabar la meua intervenció sense agrair al Sr. Gornés el seu tarannà de negociació durant tot aquest procés del projecte de llei que hem negociat.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a les votacions i passarem a votar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Senyores i senyors diputats passam a votació.

18 vots a favor; 26 en contra; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Passam a votació.

17 vots a favor; 26 en contra; cap abstenció.

Passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Passam a votació.

18 vots a favor; 26 en contra; cap abstenció.

Seguidament passam a la votació dels articles als quals es mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada,

farem votació conjunta, que va de l'article 2 fins a la disposició final primera. Senyores i senyors diputats passam a la votació.

25 vots a favor; 18 en contra; cap abstenció.

Finalment, passarem a la votació de la resta de l'articulat, al qual no s'hi mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de totes elles. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

43 vots a favor; 1 en contra; cap abstenció.

Per la qual cosa es faculen els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei d'arxius i patrimoni documental de les Illes Balears.

(Aplaudiments a la sala)

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS